

**KOMPLEKS DÜZLEMİN ÇEŞİTLİ
BÖLGELERİNDE CEBİRSEL POLİNOMLARIN
DAVRANIŞI**

NAZLIM DENİZ ARAL

**MERSİN ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**MATEMATİK
ANA BİLİM DALI**

DOKTORA TEZİ

**MERSİN
HAZİRAN – 2012**

**KOMPLEKS DÜZLEMİN ÇEŞİTLİ
BÖLGELERİNDE CEBİRSEL POLİNOMLARIN
DAVRANIŞI**

NAZLIM DENİZ ARAL

**MERSİN ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**MATEMATİK
ANA BİLİM DALI**

DOKTORA TEZİ

**Danışman
Prof. Dr. Fahreddin ABDULLAYEV**

**MERSİN
HAZİRAN - 2012**

Nazlım Deniz ARAL tarafından Prof. Dr. Fahreddin ABDULLAYEV danışmanlığında hazırlanan "Kompleks Düzlemin Çeşitli Bölgelerinde Cebirsel Polinomların Davranışı" başlıklı bu çalışma aşağıda imzaları bulunan jüri üyeleri tarafından oy birliği ile Doktora Tezi olarak kabul edilmiştir.

Prof. Dr. Fahreddin ABDULLAYEV

Prof. Dr. Rauf AMİROV

Prof. Dr. Gabil ADİLOV

Doç. Dr. Mehmet KÜÇÜKASLAN

Yrd. Doç. Dr. Tuncay TUNÇ

İmza

G. Agun

Yukarıdaki Jüri kararı Fen Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun 28./09./2012 tarih ve 2012.18./517 sayılı kararıyla onaylanmıştır.

Prof. Dr. A. Murat GİZİR
Enstitü Müdürü

Bu tezde kullanılan özgün bilgiler, şekil, çizelge ve fotoğraflardan kaynak göstermeden alıntı yapmak 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu hükümlerine tabidir.

KOMPLEKS DÜZLEMİN ÇEŞİTLİ BÖLGELERİNDE CEBİRSEL POLİNOMLARIN DAVRANIŞI

Nazlım Deniz ARAL

ÖZ

\mathbb{C} - kompleks düzlem; $G \subset \mathbb{C}$, $L := \partial G$ Jordan eğrisi ile sınırlı sonlu bir bölge ve $\Omega := \text{ext}\bar{G}$ olsun. $w = \Phi(z)$ ile Ω bölgesini $\Delta := \{w : |w| > 1\}$ bölgesine konform resmeden ve $\Phi(\infty) = \infty$, $\Phi'(\infty) > 0$ koşullarını sağlayan dönüşüm gösterilsin.

$A_p(G)$ ile G bölgesinde analitik ve

$$\|f\|_{A_p(G)}^p := \iint_G |f(z)|^p d\sigma_z < \infty$$

koşulunu sağlayan fonksiyonlar sınıfı işaret edilsin, burada σ ile G üzerinde tanımlı iki boyutlu Lebesgue ölçüsü gösterilmektedir.

n , bir doğal sayı olmak üzere, \wp_n ile derecesi n 'yi aşmayan polinomlar sınıfı gösterilsin. Bilindiği gibi Bernstein-Walsh Lemması

$$|P_n(z)| \leq |\Phi(z)|^{n+1} \|P_n\|_{C(\bar{G})}, \quad z \in \Omega \quad (*)$$

dir [1].

Bu tezde; (*) eşitsizliği, sağ tarafındaki $\|P_n\|_{C(\bar{G})}$ sayısının $\|P_n\|_{A_2(G)}$ sayısı ile değiştirilerek, kompleks düzlemin çeşitli bölgelerinde incelendi.

Aynı zamanda X ve Y , G de tanımlı fonksiyonların normlu (veya yarı normlu) uzayları olmak üzere,

$$\|P_n^{(k)}\|_{X(Y)} \leq A(k, n, G) \|P_n\|_Y$$

şeklindeki eşitsizliklerin bulunması problemi incelendi. Burada $A(k, n, G)$ genelde k, n ve G 'ye bağlı sabittir.

Anahtar Kelimeler: Cebirsel Polinom, Konform dönüşüm, Yarıkonform dönüşüm, Yarıkonform eğriler

Danışman: Prof. Dr. Fahreddin Abdullayev, Matematik Ana Bilim Dalı, Mersin Üniversitesi

BEHAVIOR OF ALGEBRAIC POLYNOMIALS IN VARIOUS REGIONS OF THE COMPLEX PLANE

NAZLIM DENİZ ARAL

ABSTRACT

Let \mathbb{C} denote the complex plane, $G \subset \mathbb{C}$ be a finite region whose boundary $L := \partial G$ is a Jordan curve. $\Omega := \text{ext}\bar{G}$. Let $w = \Phi(z)$ be the conformal mapping of Ω onto the $\Delta := \{z : |z| > 1\}$, normalized by $\Phi(\infty) = \infty$, $\Phi'(\infty) > 0$.

Let us denote by $A_p(G)$ the set of functions f analytic in G and satisfying

$$\|f\|_{A_p}^p := \|f\|_{A_p(G)}^p := \iint_G |f(z)|^p d\sigma_z < \infty,$$

where σ is two-dimensional Lebesgue measure.

Let us denote by \wp_n the class of polynomials $P_n(z)$, $\deg P_n \leq n$ ($n \in \mathbb{N}$). It is well known Bernstein-Walsh Lemma says:

$$|P_n(z)| \leq |\Phi(z)|^{n+1} \|P_n\|_{C(\bar{G})}, \quad z \in \Omega \quad (*)$$

In this thesis, the inequality (*) has been investigated by replacing the number $\|P_n\|_{C(\bar{G})}$ by $\|P_n\|_{A_2(G)}$ for some regions of complex plane.

Moreover, the problem of finding

$$\|P_n^{(k)}\|_{X(Y)} \leq A(k, n, G) \|P_n\|_Y$$

type inequalities have been investigated, where X and Y are the normed (or seminormed) spaces of functions on G and $A(k, n, G)$ is a constant which depends on k, n, G .

Keywords: Algebraic polynomial, Conformal mapping, Quasiconformal mapping, Quasiconformal curves.

Advisor: Prof.Dr.Fahreddin Abdullayev, Department of Mathematics, Mersin University

TEŞEKKÜR

Bu çalışma konusunun belirlenmesinde ve hazırlanmasında, yanımda olup yol gösteren, bilgi, görüş ve önerilerini esirgemeyen, gösterdiği sabır ve anlayıştan dolayı çok değerli danışman hocam Prof.Dr.Fahreddin ABDULLAYEV'e sonsuz saygılarımı ve teşekkürlerimi sunarım.

Çalışmalarım boyunca bilimsel yardımlarını esirgemeyen ve düşünceleriyle bana yol gösteren Yrd. Doç.Dr. Tuncay TUNÇ'a çok teşekkür ederim.

Ayrıca, çalışmalarım sırasında bana bilgi yönünden destek veren bütün hocalarıma, yardımlarını ve desteklerini esirgemeyen araştırma görevlisi arkadaşlarıma teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
ÖZ	I
ABSTRACT	II
TEŞEKKÜR	III
İÇİNDEKİLER	IV
SİMGE VE KISALTMALAR DİZİNİ	V
1. GİRİŞ	1
2. KAYNAK ARAŞTIRMALARI	3
3. MATERYAL ve YÖNTEM	5
3.1. TEMEL TANIMLAR VE TEOREMLER	5
3.2. KOMPLEKS DÜZLEMDE EĞRİ VE KOMPLEKS DEĞİŞKENLİ FONKSİYONLARIN İNTEGRALI	9
3.3. YARI KONFORM DÖNÜŞÜM VE EĞRİLER	18
4. BULGULAR ve TARTIŞMA	34
4.1. Q_α, Q_α^β SINIFINDAN OLAN BÖLGELERDE BERNSTEIN-WALSH TİPİ DEĞERLENDİRMELER.....	34
4.2. K -YARIKONFORM EĞRİYLE SINIRLI BÖLGELERDE BERNSTEIN- WALSH TİPİ DEĞERLENDİRMELER.....	37
4.3. k -YARIDAİRE OLAN BÖLGELERDE POLİNOMLARIN NORMLARININ KARŞILAŞTIRILMASI.....	38
4.4. Q_α SINIFINDAN OLAN BÖLGELERDE POLİNOMLARIN NORMLARININ KARŞILAŞTIRILMASI.....	39
4.5. TEOREMLERİN İSPATI	42
5. SONUÇLAR ve ÖNERİLER	62
KAYNAKLAR	63
ÖZGEÇMİŞ	66

SİMGE VE KISALTMALAR DİZİNİ

\mathbb{C}	Kompleks sayılar kümesi
$\overline{\mathbb{C}}$	$\mathbb{C} \cup \{\infty\}$
\overline{G}	G bölgesinin kapanışı
∂G	G bölgesinin sınırı
$:=$	Tanım olarak eşittir.
$d\sigma_z$	$dx dy$, $z = x + iy$
$D \subseteq G$	D bölgesi kompakt olarak G bölgesinin içindedir.
$int(L)$	L kapalı eğrisinin sınırladığı sonlu bölge
$ext(L)$	L kapalı eğrisinin sınırladığı sonsuz bölge
$mes(\gamma)$	γ eğrisinin uzunluğu
$mes(G)$	G bölgesinin alanı
Ω	$ext(\overline{G})$
$B(z, \delta)$	$\{t : t - z < \delta\}$
Δ	$\{w : w > 1\}$
$k = \overline{1, n}$	$k = 1, 2, \dots, n$
$a \prec b$	$a \leq cb$, $c > 0$ a ve b den bağımsız sabit.
$a \succ b$	$b \leq ca$, $c > 0$ a ve b den bağımsız sabit.
$a \asymp b$	$a \prec b$ ve $b \prec a$
$d(M, L)$	$\inf \{ z - \zeta : z \in M, \zeta \in L\}$
$\delta(z)$	$d(z, L)$
$C(G)$	G bölgesinde sürekli olan fonksiyonlar kümesi
$C^1(G)$	Türevi G bölgesinde sürekli olan fonksiyonlar kümesi
$A(G)$	G bölgesinde analitik fonksiyonlar kümesi
$A(\overline{G})$	G bölgesinde analitik ve \overline{G} sürekli fonksiyonlar kümesi

1. GİRİŞ

Yaklaşım Teorisi'nde önemli yer tutan problemlerden bir tanesi polinomların kendi normları veya polinomun kendisi ile türevlerinin farklı normları arasında nasıl bir bağıntının bulunduğu problemidir. Bu tür sonuçlar literatürde Markov (Markoff) (polinomların türevleri ve kendi normları arasındaki bağıntı), Bernstein, Walsh (polinomun normları arasındaki bağıntı), Nikolskii (farklı uzaylarda türevleri ve kendi normları arasında bağıntı) vs. tipi eşitsizlikler halinde rastlanmaktadır. Diğer taraftan, verilen bir polinomun verilen bir küme üzerindeki herhangi bir normunun, kümenin genişlemesi ile değişiminin gözlemlenmesi problemi de bu teorinin temel taşlarından. Çoğu zaman yardımcı sonuçlar olarak ihtiyaç duyulan bu tür değerlendirmeler ilerleyen zamanlarda bağımsız bir teori olarak gelişmeye devam etmiş ve halen devam etmektedir. Sonraki aşamalarda bu teori, ortogonal polinomlar teorisinde, dahil olma teorisinde vs. gibi alanlarda uygulamalar buldu.

Bu çalışmada, belirtilen problemlerden esas olarak iki tanesi üzerinde durulacaktır. Bu problemlerden ilki, polinomların farklı normları arasında nasıl bir bağıntının olacağı, diğeri ise polinomun, verilen bölge üzerindeki normu bilindiği halde, bölgenin dışındaki artışının nasıl değerlendirileceğidir. Tabii ki, bu tür problemlerin çözümü, ele alınan bölgenin özelliklerine, bakılan uzayın özelliklerine ve bunlar gibi birçok parametreye bağlı olacaktır.

Bu çalışmadaki esas amaç, kompleks düzlemin çeşitli bölgelerinde yukarıda ifade edilen iki problemin çözümünün incelenmesi ve elde edilen sonucun bu parametrelere nasıl bağlı olduğunun ortaya konulmasıdır.

$G \subset \mathbb{C}$, $L := \partial G$ Jordan eğrisi ile sınırlı sonlu bir bölge ve $\Omega := \overline{\text{ext}G}$ olsun. $w = \Phi(z)$ ile Ω bölgesini $\Delta := \{w : |w| > 1\}$ bölgesine konform resmeden ve $\Phi(\infty) = \infty$, $\Phi'(\infty) > 0$ koşullarını sağlayan dönüşüm gösterilsin. Her $R > 1$ sayısı için $L_R := \{z : |\Phi(z)| = R\}$ olmak üzere $G_R := \text{int}L_R$, $\Omega_R := \text{ext}L_R$ olsun.

$h(z)$, G bölgesinde tanımlı bir ağırlık fonksiyonu olsun. $A_p(h, G)$ ile G bölgesinde analitik ve

$$\|f\|_{A_p(h,G)}^p := \iint_G h(z) |f(z)|^p d\sigma_z < \infty$$

koşulunu sağlayan fonksiyonlar sınıfı işaret edilsin. Burada σ ile G üzerinde tanımlı iki boyutlu Lebesgue ölçüsü gösterilmektedir. $A_p(1,G) := A_p(G)$.

\bar{G} 'da sürekli fonksiyonlar sınıfı $C(\bar{G})$ ile gösterilsin ve $f \in C(\bar{G})$ için

$$\|f\|_{C(\bar{G})} := \max \{|f(z)| : z \in \bar{G}\}$$

olsun.

\wp_n ile derecesi n 'yi aşmayan cebirsel polinomlar sınıfı gösterilsin.

Verilen bir $P_n \in \wp_n$ polinomunun ele alınan küme üzerinde herhangi bir uzaydaki $(C(\bar{G}), L_p(\partial G), A_p(G))$ normunun (veya yarınormunun) bu kümenin genişlemesine bağlı olarak artışının bulunması ile ilgili aşağıdaki şekilde verilen eşitsizlikler Bernstein-Walsh eşitsizliği [1] olarak bilinmektedir:

$$\|P_n\|_{G'} \leq A(n, G, G') \|P_n\|_G, \quad G \subset G'. \quad (1.1)$$

Eğer ele alınan küme G bölgesi ve norm olarak düzgün norm ele alınırsa, bilindiği gibi, klasik Bernstein-Walsh Lemması (G bölgesi için tasarlanmış haliyle)

$$|P_n(z)| \leq |\Phi(z)|^{n+1} \|P_n\|_{C(\bar{G})}, \quad z \in \Omega \quad (1.2)$$

eşitsizliğini vermektedir [1, 2]. Buradan, özel halde

$$\|P_n\|_{C(\bar{G}_R)} \leq R^{n+1} \|P_n\|_{C(\bar{G})} \quad (1.3)$$

bulunur. Yani, G bölgesi G_R bölgesine kadar genişletildiğinde $\|P_n\|_{C(\bar{G}_R)}$ sayısı en fazla $\|P_n\|_{C(\bar{G})}$ sayısının R^{n+1} katı kadar artacaktır.

Bu tezde; ilk önce (1.1) eşitsizliği, kompleks düzlemin çeşitli bölgelerinde ve çeşitli normlarda incelendi. Elde edilen sonuçlarda, polinomun normunun bölgenin geometrik özelliklerine ve uzayın parametrelerine göre nasıl değiştiği gösterildi. Daha sonra, X ve Y , $(C(\bar{G}), L_p(\partial G), A_p(G))$ normlu uzaylarından birisi ve $P_n^{(k)}$, P_n 'in k . mertebeden türevi olmak üzere,

$$\|P_n^{(k)}\|_{X(Y)} \leq A(k, n, G) \|P_n\|_Y \quad (1.4)$$

şeklindeki eşitsizliklerin bulunması problemi incelendi. Burada $A(k, n, G)$ genelde k, n ve G 'ye bağlı bir sabittir.

Bu tezin, Materyal ve Yöntem kısmında esas teoremlerin ispatları için gerekli tanım ve kavramların yanısıra yardımcı lemmalar ve teoremler verilecektir. Bulgular ve Tartışma kısmında esas teoremler ve sonuçlar verilecektir.

2. KAYNAK ARAŞTIRMALARI

Bernstein-Walsh tipi eşitsizliklerin ilki, 1912 yılında Bernstein tarafından bulunmuştur. (1.1)'deki işaretlemelere göre, $G = [-1,1]$ ve $X = C[-1,1]$ alınırsa $G_R := \left\{ z : z = \frac{1}{2} \left(w + \frac{1}{w} \right), |w| = R > 1 \right\}$ için $G' = G_R$ olmak üzere Bernstein, (1.1)'de $A(n, G, G')$ sabitinin R^n olduğunu belirlemiştir. Dolayısıyla, Bernstein eşitsizliği olarak bilinen değerlendirme kaynaklarda aşağıdaki gibi yer aldı:

$$\|P_n\|_{C(\bar{G}_R)} \leq R^n \|P_n\|_{C[-1,1]} \quad (2.1)$$

Γ ölçülebilir Jordan eğrisi olsun. Her $p > 0$ için $L_p(\Gamma)$ ile Γ üzerinde ölçülebilir ve

$$\|f\|_{L_p(\Gamma)}^p := \int_{\Gamma} |f(z)|^p |dz| < +\infty$$

koşulunu sağlayan $f(z)$ fonksiyonlarının sınıfı gösterilsin.

(2.1) eşitsizliğinin benzeri, Γ kapalı ve ölçülebilir bir Jordan eğrisi olmak üzere $L_p(\Gamma)$ uzayında Hille, Szegö, Tamarkin [2] tarafından elde edilmiştir.

$\Gamma := \partial G$, $G' = G_R := \text{int}L_R$ ve $\Gamma_R := \partial G_R$ olarak alınırsa, bu durumda (2.1)'in benzeri olan

$$\|P_n\|_{L_p(\partial G_R)} \leq R^{n+\frac{1}{p}} \|P_n\|_{L_p(\partial G)}, \quad p > 0 \quad (2.2)$$

eşitsizliği yazılabilir.

Verilen bölgenin üzerine bazı koşullar koyarak (2.2)'deki değerlendirme $A_p(G)$ uzayına aşağıdaki şekilde taşınabilir [4] :

$$\|P_n\|_{A_p(G_R)} \leq [1 + c(R-1)]^{n+\frac{1}{p}} \|P_n\|_{A_p(G)}, \quad p > 0 \quad (2.3)$$

Burada c sabiti n ve R den bağımsızdır.

2009 yılında N.Stylianopoulos [5], yarıkonform ve ölçülebilir bir eğriyle sınırlı bölgede keyfi $P_n \in \mathcal{P}_n$ polinomunun modülünün artışını bütün Ω 'da değerlendirirken, (1.2)'nin sağ tarafındaki $\|P_n\|_{C(\bar{G})}$ yerine $\|P_n\|_{A_2(G)}$ sayısını kullanarak aşağıdaki sonucu elde etmiştir:

$$|P_n(z)| \leq \frac{c(L)}{d(z,L)} \sqrt{n} \|P_n\|_{A_2(G)} |\Phi(z)|^{n+1}, \quad z \in \Omega. \quad (2.4)$$

Burada, $c(L)$, L 'ye bağlı bir sabit ve $d(z,L)$ ise z noktasının L eğrisine olan uzaklığıdır.

Daha sonra, esas problemlerimizden ikincisi ile ilgili olarak, kompleks düzlemin çeşitli bölgeleri için polinomların türevlerinin X normları ile onların kendi Y normları karşılaştırıldı. X ve Y olarak farklı uzaylar ele alındığında bu tür sonuçlara, çeşitli geometrik özelliklere sahip bölgeler ve kümeler için Markov [6], Mergelyan [7], Dzjadyk [8], Suetin [9], Simonenko [10], Kulikov [11], Mamedhanov [12], Batchaev [13], Abdullayev [4,14,15], Gaier [16,17], Pritsker [18], Andrievskii [19] ve bunlar gibi bir çok çalışmalarında rastlanabilir. Yapılan çalışmalarda, aşağıdaki şekilde değerlendirmelerin

$$\|P_n^{(k)}\|_{X(Y)} \leq A(n,k,G) \|P_n\|_Y \quad (2.5)$$

$$\|P_n\|_X \leq B(n,G) \cdot \|P_n'\|_Y \quad (2.6)$$

ve bu eşitsizliklerde yer alan $A(n,k,G)$, $B(n,G)$ sayılarının verilen bölgelerin özelliklerine bağlı olarak nasıl değiştiğinin bulunması gibi problemler incelenmiştir.

3. MATERYAL VE YÖNTEM

Bu bölümde, bulgular kısmında kullanılacak bazı tanımlar ve temel teoremler verilecektir.

Bu tezde, G kompleks düzlemde $L := \partial G$ Jordan eğrisiyle sınırlı sonlu bir bölge kabul edilecektir. Ek olarak, genelliği kaybetmeksizin $0 \in G$ kabul edilecektir.

3.1. TEMEL TANIMLAR VE TEOREMLER

Tanım 3.1.1. Eğer, $G \cap A_1 \neq \emptyset$, $G \cap A_2 \neq \emptyset$ olacak şekilde kompleks düzlemde ayırık ve birleşimleri G kümesini veren A_1 ve A_2 açık kümeleri varsa G 'ya *bağlantısız* küme denir. Aksi halde G *bağlantılı* küme adını alır [20].

Tanım 3.1.2. $G \subset \mathbb{C}$ kümesi için

i) G bir açık kümedir,

ii) Her $\zeta_1, \zeta_2 \in G$ için bu noktaları birleştiren ve $\gamma \subset G$ olacak şekilde en az bir $\gamma := \gamma(\zeta_1, \zeta_2)$ eğrisi vardır koşulları sağlanıyor ise G kümesine kompleks düzlemde bir *bölge* denir [21].

Kapalı ve bağlantılı bir kümeye *Continuum* adı verilir.

Teorem 3.1.1. f fonksiyonunun $z_0 \in G$ noktasında türevlenebilir olması için gerek ve yeter koşul $z_0 \in G$ noktasında sürekli ve $\forall z \in G$ için $f(z) = f(z_0) + (z - z_0)f^*(z) + (z - z_0)\varepsilon(z)$ sağlayan bir tek $f^* : G \rightarrow \mathbb{C}$ fonksiyonunun olmasıdır. Burada $\lim_{z \rightarrow z_0} \varepsilon(z) = 0$ dır. Bu durumda $f'(z_0) = f^*(z_0)$ dır [22].

Teorem 3.1.2. f fonksiyonu $z_0 \in G$ noktasında türevlenebilirse, $z = x + iy$ olmak üzere,

$$\frac{\partial f}{\partial x}(z_0) \text{ ve } \frac{\partial f}{\partial y}(z_0)$$

kısmi türevleri mevcut olup bu kısmi türevler

$$f'(z_0) = \frac{\partial f}{\partial x}(z_0) = -i \frac{\partial f}{\partial y}(z_0)$$

ifadesini sağlar [23].

Tanım 3.1.3. f fonksiyonunun $z_0 \in G$ noktasında $\frac{\partial f}{\partial x}(z_0)$, $\frac{\partial f}{\partial y}(z_0)$ kısmi

türevleri mevcut ise $\frac{\partial f}{\partial z}(z_0)$ ve $\frac{\partial f}{\partial \bar{z}}(z_0)$ aşağıdaki şekilde tanımlanır:

$$\frac{\partial f}{\partial z}(z_0) := \frac{1}{2} \left(\frac{\partial f}{\partial x}(z_0) - i \frac{\partial f}{\partial y}(z_0) \right) =: f_z(z_0),$$

$$\frac{\partial f}{\partial \bar{z}}(z_0) := \frac{1}{2} \left(\frac{\partial f}{\partial x}(z_0) + i \frac{\partial f}{\partial y}(z_0) \right) =: f_{\bar{z}}(z_0).$$

Özel halde $f(z) = u(x, y) + iv(x, y)$ şeklinde ise

$$f_z = \frac{1}{2}(u_x + v_y) + \frac{i}{2}(v_x - u_y),$$

$$f_{\bar{z}} = \frac{1}{2}(u_x - v_y) + \frac{i}{2}(v_x + u_y),$$

olur [23].

Teorem 3.1.3. f fonksiyonu z_0 noktasında türevlenebilirse

$$f'(z_0) = \frac{\partial f}{\partial z}(z_0), \quad \frac{\partial f}{\partial \bar{z}}(z_0) = 0$$

dır [23].

Tanım 3.1.4. f fonksiyonu tanımlı olduğu z_0 noktasının belli bir $B(z_0, r) := \{z : |z - z_0| < r\}$ komşuluğundaki tüm noktalarda türevlenebiliyorsa f fonksiyonuna z_0 noktasında *analitiktir* denir [21].

Eğer G 'de tanımlı f fonksiyonu, her bir $z \in G$ noktasında analitik ise f fonksiyonuna G 'de analitiktir denir. G 'de analitik tüm fonksiyonların kümesi $A(G)$ ile, G 'de analitik ve \overline{G} 'da sürekli olan fonksiyonların kümesi $A(\overline{G})$ ile gösterilir.

Tanım 3.1.5. $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$, sınırlı bir fonksiyon olsun. Herhangi bir $\varepsilon > 0$ için öyle bir $\delta > 0$ sayısı bulunabilir öyle ki $[a, b]$ aralığının $\sum_{k=0}^n (b_k - a_k) < \delta$ koşulunu sağlayan her bir ayrık $\{(a_k, b_k)\}_{k=0}^n$ parçalanışı için $\sum_{k=0}^n |f(b_k) - f(a_k)| < \varepsilon$ sağlanıyor ise f fonksiyonuna $[a, b]$ 'de *mutlak sürekli fonksiyon* denir.

Tanım 3.1.6. Kompleks değişkenli reel değerli $u : G \rightarrow \mathbb{R}$, fonksiyonu verilsin. Eğer, u fonksiyonu kenarları OX ve OY eksenlerine paralel olan her $R \subseteq G$ dikdörtgeninin hemen hemen tüm yatay ve hemen hemen tüm dikey aralıklarında mutlak sürekli ise u fonksiyonuna G 'de *mutlak sürekli* denir.

Tanım 3.1.7. $G \subset \mathbb{C}$; $f : G \rightarrow \mathbb{C}$, bir fonksiyon olsun. Eğer, $\operatorname{Re} f$ ve $\operatorname{Im} f : G \rightarrow \mathbb{R}$ fonksiyonları G 'de mutlak sürekli fonksiyonlar iseler f fonksiyonu G 'de *mutlak sürekli* denir. G bölgesinde mutlak sürekli fonksiyonların sınıfı $ACL(G)$ ile gösterilir.

$n \in \mathbb{N}$ olmak üzere, $0 < |z_n| < 1$ ve

$$\prod_{n=1}^{\infty} \frac{|z_n|}{z_n} \frac{z_n - z}{1 - \overline{z_n}z}$$

sonsuz çarpımı $|z| < 1$ için mutlak yakınsak ise, bu çarpım $|z| < 1$ 'de analitik olan ve Blascke çarpımı denilen belirli bir fonksiyonu gösterir.

$$f_r := f(re^{i\theta}), \quad \theta \in [0, 2\pi], \quad \|f_r\|_\infty = \sup_\theta |f(re^{i\theta})| \quad \text{olmak üzere,}$$

$H^\infty = \{f : \|f_r\| < \infty, 0 \leq r < 1\}$ gösterebilir.

Teorem 3.1.4. (Blaschke Fonksiyonları): $G \subset \mathbb{C}$ bölgesi verilsin. $\forall n \in \mathbb{N}$ için $\alpha_n \neq 0$ ve $\sum_{n=1}^{\infty} (1 - |\alpha_n|) < \infty$ olacak şekilde $\{\alpha_n\}$ G bölgesinde bir dizi olsun. k negatif olmayan bir tamsayı ve $z \in G$ için,

$$B(z) = z^k \prod_{n=1}^{\infty} \frac{\alpha_n - z}{1 - \overline{\alpha_n} z} \frac{|\alpha_n|}{\alpha_n}$$

ile tanımlı B fonksiyonu H^∞ sınıfındadır. Ayrıca bu fonksiyon α_n dışında sıfır yeri içermez.

Bu B fonksiyonuna *Blaschke Çarpımı* denir. Dikkat edilmelidir ki, α_n 'lerin bazıları tekrarlanabilir. Blaschke çarpımında çarpan yoksa $B(z) = 1$ 'dir.

3.2. KOMPLEKS DÜZLEMDE EĞRİ VE KOMPLEKS DEĞİŞKENLİ FONKSİYONLARIN İNTEGRALI

Tanım 3.2.1. $a, b \in \mathbb{R}$ ve $a < b$ olsun. $z = z(t) : [a, b] \rightarrow \mathbb{C}$ sürekli fonksiyonuna kompleks düzlemde bir *eğri* denir ve γ ile işaretlenir. $z(a)$ noktasına γ eğrisinin başlangıç noktası, $z(b)$ noktasına da bitiş noktası denir.

i) $z(a) = z(b)$ ise γ eğrisine *kapalı eğri* denir.

ii) Her $t_1, t_2 \in [a, b]$ için $t_1 \neq t_2$ olduğunda $z(t_1) \neq z(t_2)$ ise γ eğrisine *Jordan yayı*, eğer sadece uç noktalarında $z(a) = z(b)$ ise γ eğrisine *Jordan eğrisi* denir.

iii) $\forall t \in [a, b]$ için $z'(t)$ var ve sürekli ise γ eğrisine diferansiyellenebilir eğri denir. Buna ek olarak $\forall t \in [a, b]$ için $z'(t) \neq 0$ ise γ eğrisine *düzgün eğri* denir.

iv) $[a, b]$ aralığının sonlu tane noktası hariç γ eğrisi diferansiyellenebiliyorsa ve bu söz konusu noktalarda γ 'nın sağdan ve soldan türevleri var ve bu türevler γ 'nın bu noktalardaki sağ ve sol limitlerine eşitse γ *parçalı diferansiyellenebilir* eğridir denir [24].

v) γ parçalı diferansiyellenebilir eğri olsun. Eğer $\forall t \in [a, b]$ için $\gamma'(t) \neq 0$ ise γ , *parçalı düzgün* eğridir denir.

vi) Her $z_1, z_2 \in L$ çifti için $s(z_1, z_2)$, z_1 'i z_2 'ye birleştiren, eğri üzerindeki en küçük yay uzunluğu olmak üzere bir $c > 1$ sabiti vardır öyleki $s(z_1, z_2) \leq c|z_1 - z_2|$ ise L 'ye *yarı düzgün* bir eğri denir.

Tanım 3.2.2. $G \subset \mathbb{C}$ bir bölge olmak üzere G bölgesinden alınan her bir γ eğrisi için $\text{int } \gamma \subset G$ oluyor ise D bölgesine *basit bağlantılı bölge* denir. Başka bir deyişle $\overline{\mathbb{C}}$ 'a göre tümleyeni bağlantılı olan bölgeye basit bağlantılı bölge denir.

Teorem 3.2.1. (Jordan Eğri Teoremi) γ , $\overline{\mathbb{C}}$ 'da bir Jordan eğrisi olsun. Bu taktirde γ eğrisi kompleks düzlemi ortak sınırları γ olan biri sonlu, diğeri sonsuz iki ayrık bölgeye ayırır. Bu bölgelerin her biri basit bağlantılıdır [24].

$[a, b]$ aralığının $P = \{t_0, t_1, \dots, t_n\}$ şeklindeki tüm parçalanışlarının ailesi \mathbb{P} ile gösterilsin ve $\ell_n(P) := \sum_{k=1}^n |z(t_k) - z(t_{k-1})|$ olsun. Eğer,

$$\limsup_{n \rightarrow \infty} \{\ell_n(P) : P \in \mathbb{P}\} < \infty$$

ise γ eğrisine *ölçülebilir eğri* denir.

Teorem 3.2.2. Eğer γ parçalı düzgün eğri ise bu eğri ölçülebilirdir ve

$$mes(\gamma) = \int_a^b |z'(t)| dt$$

dır [24].

Tanım 3.2.3. γ eğrisinin doğal denklemi $z = z(s)$, $0 \leq s \leq \ell$, $\ell := mes\gamma$, olsun. Eğer, γ eğrisine her bir $z(s)$ noktasında çizilen teğetin OX eksenine ile pozitif yönde yaptığı açı $\theta(s) := \theta(z(s))$ s 'in sürekli fonksiyonu ise bu eğriye *sürekli teğete sahip eğri* denir ve bu özelliğe sahip eğrilerin sınıfı C_θ ile gösterilir. Eğer $\theta'(s)$ sürekli ve sınırlı ise γ eğrisine *sürekli eğime sahip eğri* denir.

Tanım 3.2.4. a, b, c, d, e ve f birer reel sayı olmak üzere kompleks düzlemde $G := \{z = x + iy : a < x < b, d < y < f\} \cup \{z = x + iy : a < x < c, d < y < e\}$ şeklinde tanımlanan bölgeye *L-şekilli bölge* denir.

Tanım 3.2.5. $S \subset \mathbb{C}$ bir küme ve $f : S \rightarrow \mathbb{C}$ bir fonksiyon olsun. $0 < \alpha \leq 1$ olmak üzere $\forall z_1, z_2 \in S$ için,

$$|f(z_1) - f(z_2)| \leq A |z_1 - z_2|^\alpha$$

olacak şekilde bir $A > 0$ varsa f fonksiyonuna *Hölder (Lipshitz) α sınıfı*'ndandır denir ve $f \in H^\alpha(S)$ veya $f \in Lip\alpha$ ile gösterilir. $H^1(S) = H(S)$ olsun.

Aşağıdaki özellikler sağlanır:

- 1) $f \in H(S) \Rightarrow f \in C(S)$
- 2) $\beta \leq \alpha$ olmak üzere $f \in H^\alpha(S) \Rightarrow f \in H^\beta(S)$ dir. Yani $H^\alpha(S) \subseteq H^\beta(S)$ dir.
- 3) $f \in H(S), g \in H(S)$ olmak üzere,

$$f + g \in H(S), f \cdot g \in H(S), \frac{f}{g} \in H(S) (g \neq 0)$$

dir [25].

Tanım 3.2.6. f 'nin teğet dönüşümünün z_0 noktasında yönü değişmiyor ve

- a) açıları değişmiyor,
- b) kareyi kareye resmediyor
- c) çemberi çembere resmediyor

koşullarından herhangi birini sağlıyorsa $z_0 \in \mathbb{C}$ noktasında \mathbb{R}^2 diferansiyellenebilir f dönüşümüne bu noktada *konform* denir

Eğer $f : D \rightarrow \mathbb{C}$ birebir, örten ve D 'nin her bir noktasında konform ise f fonksiyonuna D bölgesinde konform dönüşüm denir [26].

Aşağıda verilen teorem konform dönüşüm teorisinin en önemli teoremlerinden biri olan Riemann Dönüşüm Teoremi'nin bir sonucudur.

Teorem 3.2.3. $G \subset \mathbb{C}$ basit bağlantılı bir bölge ve $0 \in G$ olsun. Bu durumda G bölgesini $B(0,1) := \{w : |w| < 1\}$ dairesine resmeden ve $\hat{\varphi}(0) = 0$, $\hat{\varphi}'(0) > 0$ koşullarını sağlayan bir tek $w = \hat{\varphi}(z)$ konform dönüşümü vardır [24].

Teorem 3.2.4. $\Omega := \overline{\mathbb{C}} \setminus \overline{G}$ ve $\Delta := \{w : |w| > 1\}$ olmak üzere

$$\Phi(\infty) = \infty \quad \text{ve} \quad \lim_{z \rightarrow \infty} \frac{\Phi(z)}{z} > 0$$

olacak şekilde bir tek $\Phi : \Omega \rightarrow \Delta$ konform dönüşümü vardır.

Tanım 3.2.7. $0 < r < 1$ ve $R > 1$ olsun. Bu durumda,

$$L_r := \{z \in G : |\hat{\varphi}(z)| = r < 1\}, \quad L_R := \{z \in \Omega : |\Phi(z)| = R > 1\},$$

eğrilerine sırasıyla *iç* ve *dış seviye eğrileri* denir.

Tanım 3.2.8. γ , denklemleri $z = z(t) : [a, b] \rightarrow \mathbb{C}$ olan düzgün eğri ve f fonksiyonu γ eğrisi üzerinde sürekli bir fonksiyon ise,

$$\int_{\gamma} f(z) dz := \int_a^b f(z(t)) z'(t) dt,$$

integraline f nin γ eğrisi üzerindeki *eğrisel integrali* denir.

Teorem 3.2.5. (Cauchy Teoremi) $G \subset \mathbb{C}$ sonlu bir bölge, $f \in A(G)$ olsun. $\gamma, \overline{\text{int } \gamma} \subset G$ koşulunu sağlayan ölçülebilir Jordan eğrisi olsun. Bu durumda

$$\int_{\gamma} f(z) dz = 0$$

dır [27].

Teorem 3.2.6. (Cauchy İntegral Formülü) $G \subset \mathbb{C}$ sonlu bir bölge ve $f \in A(G)$ olsun. $\gamma, \overline{\text{int } \gamma} \subset G$ koşulunu sağlayan ölçülebilir Jordan eğrisi ise her $z \in \text{int } \gamma$ için

$$f(z) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\gamma} \frac{f(\xi)}{\xi - z} d\xi$$

dır [27].

Teorem 3.2.7. (Cauchy Türev Formülü) $D \subset \mathbb{C}$ bir bölge, f D 'de analitik ve $G \in D$ sonlu sayıda parçalı düzgün eğri ile sınırlı bölge olsun. Bu durumda, $\forall z \in G$ ve her $n = 0, 1, 2, \dots$ için

$$f^{(n)}(z) = \frac{n!}{2\pi i} \int_{\partial G} \frac{f(\xi)}{(\xi - z)^{n+1}} d\xi$$

dır [27].

Teorem 3.2.8. (Sonsuz Bölgeler için Cauchy İntegral Formülü) L , yönü negatif, kapalı, ölçülebilir bir Jordan eğrisi olsun. $f(z) \in A(\text{ext}L)$ ve

$$\lim_{z \rightarrow \infty} f(z) = A$$

ise

$$\frac{1}{2\pi i} \int_L \frac{f(\xi)}{\xi - z} d\xi = A, \quad z \in \text{int } L$$
$$\frac{1}{2\pi i} \int_L \frac{f(\xi)}{\xi - z} d\xi = -f(z) + A, \quad z \in \text{ext}L$$

dır [28].

Teorem 3.2.9. (Maksimum-Modulus Prensibi) $G \subset \mathbb{C}$ Jordan eğrisi ile sınırlı, sonlu bir bölge olsun. Eğer, $f \in A(\overline{G})$ ve f sabitten farklı ise $|f|$ maksimum değerini ∂G 'de alır [27].

Tanım 3.2.9. $G \subset \mathbb{C}$ sonlu bir bölge, $U : G \rightarrow \mathbb{C}$ ikinci mertebeden sürekli kısmi türevlere sahip bir fonksiyon ve

$$\Delta := \frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{\partial^2}{\partial y^2}$$

olmak üzere $\Delta U = 0$ ise $U(x, y)$ fonksiyonuna G bölgesinde harmoniktir denir.

Teorem 3.2.10. (Ortalama Değer Teoremi) $G \subset \mathbb{C}$ sonlu bir bölge, $U : G \rightarrow \mathbb{C}$ fonksiyonu G 'de harmonik ise, $B(z_0, r) \subset G$ olan her $z_0 \in G$ ve $r > 0$ için

$$U(z_0) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} U(z_0 + re^{it}) dt$$

dır [27].

Teorem 3.2.11. $G \subset \mathbb{C}$ sonlu bir bölge; $U : G \rightarrow \mathbb{C}$ fonksiyonu G 'de harmonik ve $B(z_0, r) \subset G$ olsun. O zaman

$$U(z_0) = \frac{1}{\pi r^2} \iint_{B(z_0, r)} U(z) d\sigma_z$$

dır [24].

$G \subset \mathbb{C}$, $L = \partial G$ Jordan eğrisi ile sınırlı sonlu bir bölge; $h(z) \geq 0$, G 'de tanımlı integrallenebilir bir fonksiyon olmak üzere

$$0 < \iint_G h(z) d\sigma_z < \infty$$

koşulunu sağlarsa h 'a, G üzerinde tanımlı *ağırlık fonksiyonu* denir.

Tanım 3.2.10. $G \subset \mathbb{C}$ bir bölge, $h(z)$ G 'de tanımlı bir ağırlık fonksiyonu ve $p > 0$ olsun. G bölgesinde tanımlı, ölçülebilir ve

$$\iint_G h(z)|f(z)|^p d\sigma_z < \infty$$

koşulunu sağlayan fonksiyonlar sınıfı $L_p(h, G)$ ile gösterilir.

Eğer $h(z) \equiv 1$ ise $L_p(1, G) \equiv L_p(G)$ dir.

Ayrıca, $p \geq 1$ olmak üzere $L_p(G)$ uzayında norm

$$\|f\|_{L_p(G)} := \left(\iint_G |f(z)|^p d\sigma_z \right)^{\frac{1}{p}}$$

dır.

Tanım 3.2.11. $G \subset \mathbb{C}$ sonlu bir bölge ve $h(z)$, G 'de tanımlı ağırlık fonksiyonu olsun. $p > 0$ olmak üzere G 'de analitik ve

$$\|f\|_{L_p(G)} = \left(\iint_G h(z)|f(z)|^p d\sigma_z \right)^{\frac{1}{p}} < \infty$$

koşulunu sağlayan fonksiyonlar sınıfı $A_p(h, G)$ ile gösterilir. Bu sınıf

$$A_p(h, G) := \{f : f \in A(G) \cap L_p(h, G)\}$$

ile de gösterilir. Özel halde $h(z) \equiv 1$ alınırsa, $A_p(G) := A_p(1, G)$ olarak gösterilir.

$p \geq 1$ olmak üzere $A_p(G)$ uzayında norm

$$\|f\|_{A_p(G)} := \|f\|_{L_p(G)}$$

biçiminde tanımlanır.

Yukarıdaki integral Lebesque anlamındadır. Ama gerektiğinde bu integrali Riemann integralinin limiti şeklinde tanımlayabiliriz. Bu durum aşağıdaki teoremlerle verilmektedir.

Teorem 3.2.12. Lebesque anlamındaki

$$I[f] := \iint_G |f(z)|^2 d\sigma_z$$

integrali Riemann anlamındaki integrallerin limiti olarak ifade edilebilir [16].

Lebesgue integralinin özellikleri ve $|f + g|^2 \leq (|f| + |g|)^2 \leq 2(|f|^2 + |g|^2)$ eşitsizliği yardımıyla

i) Her $f \in A_2(G)$ ve her $c \in \mathbb{C}$ için $cf \in A_2(G)$

ii) $f, g \in A_2(G)$ için $f + g \in A_2(G)$

önergelerinin sağlandığı görülür.

(i) ve (ii) den $A_2(G)$ uzayı toplama ve skalerle çarpma işlemlerine göre kapalıdır.

O halde $A_2(G)$ bir lineer uzaydır.

Teorem 3.2.13. $f \in A_2(G)$, $\delta(z_0) := d(z_0, \partial G)$ olmak üzere

$$|f(z_0)|^2 \leq \frac{1}{\pi \delta^2(z_0)} I[f]$$

dir [16].

$f, g \in A_2(G)$ için

$$f \bar{g} = \frac{1}{2}|f + g|^2 + \frac{i}{2}|f + ig|^2 - \frac{1+i}{2}|f|^2 - \frac{1+i}{2}|g|^2$$

özdeşliğinden yararlanarak

$$\iint_G f(z) \overline{g(z)} d\sigma_z < +\infty$$

olduğu kolayca görülür. O halde aşağıdaki tanım verilebilir.

Tanım 3.2.12. $f, g \in A_2(G)$ için

$$(f, g) := \iint_G f(z) \overline{g(z)} d\sigma_z \quad (3.1)$$

şeklinde tanımlanan ifadeye f ile g nin **iç çarpımı** denir.

$A_2(G)$ uzayı (3.1)'de tanımlanan iç çarpım ile bir iç çarpım uzayıdır.

Ayrıca,

$$\|f\|_{A_2(G)} := \sqrt{(f, f)} \quad (3.2)$$

normuna göre bir normlu uzaydır [3].

Teorem 3.2.14. $A_2(G)$ uzayı (3.2) normuna göre Banach uzaydır [3].

İspat: $\{f_n\} \in A_2(G)$ bir Cauchy dizisi olsun. $f_n(z) - f_m(z)$ fonksiyonuna Teorem 3.2.13 uygulanırsa,

$$|f_n(z) - f_m(z)|^2 < \frac{\varepsilon}{\pi\delta^2}, \quad z \in B \subset G, \quad \delta := \text{dist}(B, \partial G)$$

elde edilir. $\{f_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ dizisinin G 'de düzgün yakınsak olması için gerek ve yeter koşul onun cauchy dizisi olmasıdır. Buna göre $\{f_n\}$ analitik fonksiyonlar dizisi $B \subset G$ kompaktında bir $F \in A(G)$ fonksiyonuna düzgün yakınsaktır yani;

$$\lim_{n \rightarrow \infty} f_n(z) = F(z), \quad z \in B \subset G.$$

Öte yandan $n, m \geq n_0$ için

$$\iint_B |f_n(z) - f_m(z)|^2 d\sigma_z \leq I[f_n - f_m] < \varepsilon$$

sağlanır. $m \rightarrow \infty$ limite geçilirse her $n \geq n_0$, her $B \subset G$ kompleks kümesi için

$$\iint_B |f_n(z) - F(z)|^2 d\sigma_z < \varepsilon$$

bulunur. $B \subset G$ keyfi kompakt olduğundan $\forall n \geq n_0$ için $I[f_n - F] \leq \varepsilon$ yani $F \in A(G)$ ve

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \|f_n - F\|_{A_2(G)} = 0$$

dır.

Dolayısıyla $A_2(G)$ uzayından olan her Cauchy dizisi yakınsaktır ve limit fonksiyonu uzayın elemanıdır. Yani $A_2(G)$ uzayı Banach uzaydır.

O halde Teorem 3.2.14.'ün sonucu olarak aşağıdaki teorem verilebilir.

Teorem 3.2.15. $A_2(G)$ lineer uzayı (3.1) iç çarpımıyla bir Hilbert uzaydır [3].

Teorem 3.2.16. $G \subset \mathbb{C}$ bir bölge olsun. $p \geq 1$, $\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$ olmak üzere

$f \in L_p(G)$, $g \in L_q(G)$ ise,

$$i) \left| \iint_G f(z)g(z)d\sigma_z \right| \leq \left(\iint_G |f(z)|^p d\sigma_z \right)^{\frac{1}{p}} \left(\iint_G |g(z)|^q d\sigma_z \right)^{\frac{1}{q}},$$

$f, g \in L_p(G)$ ise

$$ii) \left(\iint_G |f(z) + g(z)|^p d\sigma_z \right)^{\frac{1}{p}} \leq \left(\iint_G |f(z)|^p d\sigma_z \right)^{\frac{1}{p}} + \left(\iint_G |g(z)|^p d\sigma_z \right)^{\frac{1}{p}}$$

eşitsizlikleri sağlar.

Bu eşitsizliklere, sırasıyla, *Hölder Eşitsizliği* ve *Minkowski Eşitsizliği* adı verilir [29].

Özel halde $p = q = 2$ durumunda

$$\left| \iint_G f(z)g(z)d\sigma_z \right| \leq \left(\iint_G |f(z)|^2 d\sigma_z \right)^{\frac{1}{2}} \left(\iint_G |g(z)|^2 d\sigma_z \right)^{\frac{1}{2}}$$

eşitsizliği sağlar. Bu eşitsizliğe *Shwarz Eşitsizliği* denir.

Tanım 3.2.13. $G \subset \mathbb{C}$ bir bölge, $f : G \rightarrow \mathbb{C}$ bir fonksiyon ve $p \geq 1$ olsun.

i) $f \in ACL(G)$,

ii) $\forall B \in G$ kompakt kümesi için $f_x, f_y \in L_p(B)$,

koşulları sağlanıyorsa f fonksiyonuna G bölgesinde L_p – türevlenebilirdir denir.

Teorem 3.2.17. (Green Formülü) $G \subset \mathbb{C}$ sonlu bir bölge, $f : G \rightarrow \mathbb{C}$, L_1 – türevlenebilir bir fonksiyon ise $D \subset G$ ölçülebilir sınırlı Jordan bölgesi için

$$\int_{\partial D} f(\xi) d\xi = 2i \iint_D f_{\bar{z}}(\xi) d\sigma_{\xi}$$

dır [23].

3.3. YARI KONFORM DÖNÜŞÜM VE EĞRİLER

Tanım 3.3.1. $G, H \subset \mathbb{C}$ herhangi iki bölge; $f : G \rightarrow H$ ise $\forall z \in G$ için $J_f(z) := |f'_z(z)|^2 - |f'_{\bar{z}}(z)|^2 > 0$ koşulunu sağlayan ve C^1 sınıfından olan bir homeomorfizm olsun. Eğer,

$$\sup_{z \in G} \frac{|f'_z(z)|^2 + |f'_{\bar{z}}(z)|^2}{|f'_z(z)|^2 - |f'_{\bar{z}}(z)|^2} \leq K < \infty \quad (3.3)$$

ise f fonksiyonuna G bölgesi üzerinde tanımlı bir K -yarı konform dönüşüm, $K \geq 1$ sayısına da f dönüşümünün *yarı konformluk katsayısı* denir [8].

Tanımdan görülür ki f fonksiyonu G bölgesinde K -yarı konform dönüşüm ve $k := \frac{K-1}{K+1}$ ise her $z \in G$ için $\left| \frac{f'_{\bar{z}}(z)}{f'_z(z)} \right| \leq k < 1$ dir.

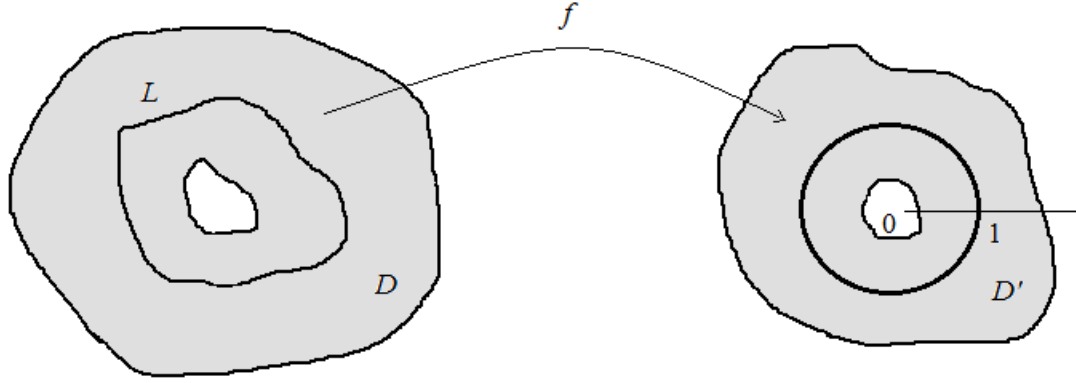
Yarı konform dönüşümün bazı özellikleri aşağıdaki gibidir [8].

i) 1-yarı konform dönüşüm konformdur.

ii) f_1 , K_1 -yarı konform ve f_2 , K_2 -yarı konform dönüşümleri verilsin. $f_1 \circ f_2$ bileşke dönüşümü $K_1 \cdot K_2$ -yarı konformdur.

iii) f dönüşümü K -yarı konform ise f^{-1} de K -yarı konformdur.

Tanım 3.3.2. $f : D \supset L \rightarrow D'$, K -yarı konform dönüşümü olmak üzere $f(L)$ çember (veya doğru parçası) ise L eğrisine K -yarı konform eğri (veya K -yarı konform yay) denir [8]. (bkn. Şekil-1)

Şekil-1

$F(L)$, L 'yi çember veya aralığa resmeden $f: D \supset L \rightarrow D'$ tüm homeomorfizmaların kümesi ve

$$K_L := \inf_{f \in F(L)} \frac{|f_z| + |f_{\bar{z}}|}{|f_z| - |f_{\bar{z}}|}$$

olsun.

Eğer $K_L < \infty$ ise, L eğrisine *yarı konform eğri* denir. Eğer L , K -yarı konform eğri ise

$$K_L \leq K \quad (3.4)$$

dır [30], [31].

L eğrisi herhangi bir $K \geq 1$ sayısı için K -yarı konform eğri ise, o halde L ye yarı konform eğri denir.

Tanım 3.3.2'de $D = \bar{\mathbb{C}}$ veya $D \subset \bar{\mathbb{C}}$ olmak üzere iki durum söz konusudur:

i) $D = \bar{\mathbb{C}}$ durumunda Tanım 3.3.2'ye K -yarı konform eğrinin *global tanımı* denir ve yarı konformluk katsayısı (3.3) yardımıyla hesaplanır.

ii) $D \subset \bar{\mathbb{C}}$ durumunda Tanım 3.3.2'ye K -yarı konform eğrinin *lokal tanımı* denir ve yarı konformluk katsayısı (3.4) yardımıyla hesaplanır.

Teorem 3.3.1. L bir Jordan eğrisi, $z_1, z_2 \in L$, $z_1 \neq z_2$ keyfî noktalar ve $\ell(z_1, z_2) \subset L$, z_1 ile z_2 noktasına birleştiren küçük çaplı yay olsun. L eğrisinin yarı konform eğri olması için gerek ve yeter koşul

$$\sup_{\substack{z_1, z_2 \in L, \\ z_3 \in \ell(z_1, z_2)}} \frac{|z_1 - z_3| + |z_2 - z_3|}{|z_1 - z_2|} < \infty$$

olmasıdır [23].

Uyarı 3.3.1. Yarı konform eğriler sıfır açığı içermez.

Teorem 3.3.2. $D \subset \overline{\mathbb{C}}$ olmak üzere L analitik yay veya eğri ise L 'nin yarı konformluk katsayısı $K = 1$ dir [32].

Tanım 3.3.3. $L \subset \mathbb{C}$ bir Jordan eğrisi; $y: \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$ dönüşümü altında $y(intL) = extL$, $y(extL) = intL$ ve $\forall z \in L$ için $y(z) = z$ olsun. Eğer $\bar{y}: \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$ yarı konform ise y dönüşümüne L eğrisine göre *yarı konform yansıma* denir [8].

Teorem 3.3.3. $L \subset \mathbb{C}$ bir Jordan eğrisi olsun. L eğrisine göre yarı konform yansımanın olması için gerek ve yeter şart L eğrisinin yarı konform eğri olmasıdır [8].

Uyarı 3.3.2. " $a < b$ " ve " $a \approx b$ " sembolleriyle c, c_1, c_2 pozitif sabitler olmak üzere sırasıyla $a \leq c.b$ ve $c_1.a \leq b \leq c_2.a$ gösterilir. Burada c, c_1, c_2 sabitleri a ve b sayılarından bağımsızdır.

Teorem 3.3.4. L eğrisi K -yarı konform eğri olsun. O zaman L eğrisinin belli bir komşuluğunda sınırlı kısmi türevlere sahip ve C^1 sınıfından olan bir yarı konform yansıma vardır [8].

Özel olarak, L eğrisinin belli bir komşuluğundaki her bir z için

$$|y(z) - z'| \approx |z - z'|, z' \in L \quad (3.5)$$

sağlanır [8].

Sonuç 3.3.1. L eğrisi K -yarı konform eğri, $\infty \notin L$, $G = int L$ ve $\Omega = ext L$ olsun. Bu durumda, L 'ye göre $c_1(K)$ -yarı konform $y(z)$ yansıması vardır ve bu yansıma;

i) $a \in G$ sabit bir nokta öyle ki, $a = y(\infty)$ olmak üzere; $y(z)$ yansıması $\overline{\mathbb{C}} \setminus (L \cup \{a\})$ bölgesinde sürekli türevlenebilir.

ii) Yeterince küçük $\delta > 0$ sayısı ve $B(a, \delta)$ için $\tilde{B}(a, \delta) := y(B(a, \delta))$ olsun.

$$\overline{\mathbb{C}}_\delta := \overline{\mathbb{C}} \setminus \left(\overline{B(a, \delta)} \cup \overline{\tilde{B}(a, \delta)} \right),$$

bölgesinde (3.6) sağlanır,

iii) Her $z \in \overline{\mathbb{C}} \setminus L$ için $|y_z| \leq c(K, \delta)$, $c(K, \delta)^{-1} \leq |y_{\bar{z}}| \leq c(K, \delta)$ ve $z \notin \overline{\mathbb{C}} \setminus L$ için

$$|y_z| < \begin{cases} |y(z)|^2, & z \in B(a, \delta) \\ |z-a|^{-2}, & z \in \tilde{B}(a, \delta) \end{cases}$$

ve

$$|y_{\bar{z}}| \approx \begin{cases} |y(z)|^2, & z \in B(a, \delta) \\ |z-a|^{-2}, & z \in \tilde{B}(a, \delta) \end{cases}$$

özelliklerine sahiptir [8].

$L = \partial G$ eğrisi, lokal anlamda K -yarı konform eğri olsun. F, Φ, f dönüşümleri yardımıyla $1 < R_0 \leq 2$ ve $r_0 = R_0^{-1}$ sayısı için Tanım 3.3.2' deki D bölgesi olarak [32]'de olduğu gibi $D := G_{R_0} \setminus G_{r_0}$ olarak seçilebilir. Burada $G_R := \text{int } L_R$ dir. Bu durumda $\alpha(\cdot) = f^{-1} \left\{ \overline{(f(\cdot))^{-1}} \right\}$ dönüşümü L eğrisine göre K^2 -yarı konform yansımadır [32]. Yani, $\alpha(\cdot)$ dönüşümü, L eğrisinin üzerindeki noktaları değiştirmeyen ve herhangi $1 < \tilde{R} < R_0$, $r_0 < \tilde{r} < 1$ sayıları için

$$\alpha(G_{\tilde{R}} \setminus \overline{G}) \subset G \setminus \overline{G_{r_0}}, \quad \alpha(G \setminus G_{\tilde{r}}) \subset G_{R_0} \setminus \overline{G}$$

koşullarını sağlayan bir K^2 -yarı konform dönüşümdür. Bu durumda, Sonuç 3.3.1'e benzer şekilde L 'ye göre

$$|\alpha^*(z) - z_1| \approx |z - z_1|, \quad z_1 \in L, z \in D$$

koşulunu sağlayan $\alpha^*(\cdot)$, $c(K)$ -yarı konform dönüşüm vardır. Böylece [30]'dan yararlanarak genelliği kaybetmeksizin Tanım 3.3.2'deki D bölgesinde

$$\alpha(z) = \alpha^*(z), \quad z \in D$$

olduğu kabul edilebilir.

Tanım 3.3.4. Eğer, her $\psi: \{w: |w| < 1\} \rightarrow G$ konform ve yalınkat dönüşümü $\bar{\mathbb{C}} \rightarrow \bar{\mathbb{C}}$ 'a K -yarı konform $\left(K = \frac{1+k}{1-k}\right)$ dönüşümüne kadar genişletilebilirse G bölgesine k -yarıdaire ($0 \leq k < 1$) denir.

Eğer, herhangi bir $0 \leq k < 1$ için G bölgesi (L eğrisi) k -yarıdaire (k -yarıçember) ise G bölgesine (L eğrisine) yarıdaire (yarıçember) denir.

$R > 1$ için $L^* := y(L_R)$, $G^* := \text{int}L^*$, $\Omega^* := \text{ext}L^*$ olsun. $\Phi_R: \Omega^* \rightarrow \Delta$ konform bir dönüşüm olsun ($\Phi_R(\infty) = \infty, \Phi_R'(\infty) > 0$). Bu durumda $|z - t| = d(z, L_R)$ olacak şekilde $z \in L^*$ ve $t \in L$ için

$$\begin{aligned} d(z, L) &\asymp d(t, L_R) \asymp d(z, L_R^*) \\ |\Phi_R(z)| &\leq |\Phi_R(t)| \leq 1 + c(R-1) \end{aligned} \quad (3.6)$$

dir. Burada c bir sabittir [32].

Lemma 3.3.1. L , K -yarı konform eğri $z_1 \in L$ ve $z_2, z_3 \in G \cap \{z: |z - z_1| \leq cd(z_1, L_{R_0})\}$ $w_j = F(z_j)$, $j = 1, 2, 3$ $(z_2, z_3 \in \Omega \cap \{z: |z - z_1| \leq cd(z_1, L_{R_0})\})$, $w_j = \Phi(z_j)$, $j = 1, 2, 3$ olsun.

Eğer $|z_1 - z_2| \prec |z_1 - z_3|$ ise

i) $|w_1 - w_2| \prec |w_1 - w_3|$,

ii) $\left| \frac{w_1 - w_3}{w_1 - w_2} \right|^{K-2} \prec \left| \frac{z_1 - z_3}{z_1 - z_2} \right| \prec \left| \frac{w_1 - w_3}{w_1 - w_2} \right|^{K^2}$,

sağlanır [33].

Sonuç 3.3.2. Lemma 3.3.1’de $z_3 \in L_{r_0}$ ($z_3 \in L_{R_0}$) ise

$$|w_1 - w_2|^{K^2} < |z_1 - z_2| < |w_1 - w_2|^{K^{-2}} \quad (3.7)$$

dir.

Lemma 3.3.2. G , $0 \leq k < 1$ için bir k -yarıdaire olsun. Bu durumda, $\forall w_1, w_2 \in \overline{\Omega}$ için

$$|\Psi(w_1) - \Psi(w_2)| > |w_1 - w_2|^{1+k}$$

dir [8].

Sonuç 3.3.3. (3.7)’nin sol tarafı keyfi continuum için

$$d(z_1, L) > (R-1)^2 \quad (3.8)$$

biçimindedir [8].

Yarıkonform eğriyle sınırlı bölgeler için Cauchy İntegral Formülü’nün benzeri Belyi tarafından aşağıdaki şekilde verilmiştir [8].

Teorem 3.3.5. $f \in A(\overline{G})$ ve y , $L = \partial G$ ’ye göre Sonuç 3.3.1. deki özellikleri sağlayan yarıkonform yansıma olmak üzere, $\forall z \in G$ için,

$$f(z) = -\frac{1}{\pi} \iint_G \frac{f(\xi) y_{\bar{\xi}}}{(y(\xi) - z)^2} d\sigma(\xi)$$

dir [8].

G kümesi $L = \partial G$ Jordan eğrisi ile sınırlı bir bölge, $\{z_i\}_{i=1}^m$, $i = \overline{1, m}$, L üzerindeki noktalar kümesi ve $\gamma_i > -2$ olmak üzere,

$$h(z) = h_0(z) \prod_{i=1}^m |z - z_i|^{\gamma_i} \quad (3.9)$$

ağırlık fonksiyonu olsun. Burada $h_0(z)$, G de tanımlı ve $\exists c_0 > 0$ vardır öyle ki,

$\forall z \in G$ için,

$$h_0(z) \geq c_0$$

sağlar.

Lemma 3.3.3. $p > 0$ olmak üzere f fonksiyonu $|z| > 1$ de analitik ve sonsuzlukta en fazla n 'inci dereceden kutup yerine sahip olsun. O halde $1 < R_1 < R_2$ koşulunu sağlayan R_1 ve R_2 için

$$\|f\|_{A_p(R_1 < |z| < R_2)} \leq \left(2 \frac{R_2 - R_1}{R_1 - 1}\right)^{1/p} R_2^{n+\frac{2}{p}} \|f\|_{A_p(1 < |z| < R_1)}$$

elde edilir.

İspat: Riesz teoremine göre [34], $R_1 \leq \rho < R_2$, $1 < s \leq R_1$ koşullarını sağlayan her ρ ve s için,

$$\int_{|z|=\rho} \left| \frac{f(z)}{z^{n+1/p}} \right|^p |dz| \leq \int_{|z|=R_1} \left| \frac{f(z)}{z^{n+1/p}} \right|^p |dz| \quad (3.10)$$

ve

$$\int_{|z|=R_1} \left| \frac{f(z)}{z^{n+1/p}} \right|^p |dz| \leq \int_{|z|=s} \left| \frac{f(z)}{z^{n+1/p}} \right|^p |dz| \quad (3.11)$$

yazılır.

(3.10) ρ 'ya göre R_1 'den R_2 'ye ve (3.11) s 'ye göre 1 'den R_1 'e integrallenirse,

$$\iint_{R_1 < |z| < R_2} |f(z)|^p d\sigma_z \leq \frac{R_2^{np+2} - R_1^{np+2}}{R_1^{np+2} - 1} \iint_{1 < |z| < R_1} |f(z)|^p d\sigma_z \quad (3.12)$$

elde edilir.

$$S := \frac{R_2^{np+2} - R_1^{np+2}}{R_1^{np+2} - 1} \quad (3.13)$$

seçelim.

Kesrin pay ve paydasına Lagrange teoremi [35] uygulanırsa, bazı r_1 , $1 < r_1 < R_1$ ve r_2 , $R_1 < r_2 < R_2$ için,

$$S = \frac{(np+2)r_2^{np+2}(R_2 - R_1)}{(np+2)r_1^{np+2}(R_1 - 1)}$$

elde edilir. Buradan, $\frac{1}{r_1} < 1$ ve $r_2 < R_2$ olmasından,

$$S < \frac{R_2 - R_1}{R_1 - 1} R_2^{np+1} \quad (3.14)$$

dir. (3.12) ve (3.14) kullanılarak

$$\begin{aligned} \|f\|_{A_p(R_1 < |z| < R_2)}^p &= \iint_{R_1 < |z| < R_2} |f(z)|^p d\sigma_z \leq S \iint_{1 < |z| < R_1} |f(z)|^p d\sigma_z = S \|f\|_{A_p(1 < |z| < R_1)}^p \\ \left(\|f\|_{A_p(R_1 < |z| < R_2)}^p \right)^{1/p} &\leq \left(\frac{R_2 - R_1}{R_1 - 1} \right)^{1/p} \left(R_2^{np+1} \right)^{1/p} \left(\iint_{1 < |z| < R_1} |f(z)|^p d\sigma_z \right)^{1/p} \\ \|f\|_{A_p(R_1 < |z| < R_2)}^p &\leq \left(\frac{R_2 - R_1}{R_1 - 1} \right)^{1/p} R_2^{n+1/p} \|f\|_{A_p(1 < |z| < R_1)} \end{aligned}$$

elde edilir ve böylece ispat tamamlanır.

Lemma 3.3.4. L bir K -yarikonform eğri, $h(z)$ ise (3.9) daki gibi tanımlanmış olsun. O halde, keyfi $P_n(z) \in \mathcal{P}_n$, herhangi $R > 1$ ve $n = 1, 2, \dots$ için

$$\|P_n\|_{A_p(h, G_{1+c(R-1)})} \leq c_1 R^{n+\frac{1}{p}} \|P_n\|_{A_p(h, G)}, \quad p > 0 \quad (3.15)$$

dir. Burada c, c_1, n ve R den bağımsız sabitlerdir.

İspat: İspat birkaç adımda verilecektir. İlk olarak bazı $c > 0$ için

$$\|P_n\|_{A_p(h, G_R \setminus G)} < [1 + c(R-1)]^{n+\frac{2}{p}} \|P_n\|_{A_p(h, G \setminus G^*)} \quad (3.16)$$

değerlendirmeyi göstermemiz gereklidir. Gösterelim ki $\rho_1 < \rho_2$ olacak şekilde ρ_1, ρ_2 sayılarını öyle seçebiliriz ki

$$G_{\rho_1}^* \subset G \quad (3.17)$$

$$G_R \subset G_{\rho_2}^* \quad (3.18)$$

$$\rho_1 \asymp R-1 \quad (3.19)$$

$$\rho_2 \asymp R-1 \quad (3.20)$$

sağlansın. Gerçekten, $z \in L^*$, $\tilde{z} = y(z)$ olmak üzere, ρ_1, ρ_2 (3.17) ve (3.18)'i sağlayan keyfi sayılar olsun. Sırasıyla

$$d(z, L_{\rho_1}^*) = |z - z_1|; \quad d(z, L) = |z - z_2| \quad \text{ve} \quad d(z, L_{\rho_2}^*) = |z - z_3|$$

formüllerine göre $z_1 \in L_{\rho_1}^*$, $z_2 \in L$ ve $z_3 \in L_{\rho_2}^*$ noktaları tanımlansın. Her $z \in L^*$ ve $t \in L$ için $|z-t| = d(z, L_R)$ olmak üzere

$$d(z, L) \asymp d(t, L_R) \asymp d(z, L_R^*)$$

bağıntısından,

$$c_3 d(z_2, L_R) \leq d(z, L) \leq c_4 d(z_2, L_R^*) \quad (3.21)$$

olacak şekilde z ve R den bağımsız c_3 ve c_4 sayıları vardır.

L^* bir yarıçember olduğu için Φ_R fonksiyonuna Lemma 3.3.1 uygulanarak

$$\left| \frac{z-z_2}{z-z_1} \right| \geq c_5 \left| \frac{\Phi_R(z) - \Phi_R(z_2)}{\Phi_R(z) - \Phi_R(z_1)} \right|^{\epsilon_1} \geq c_6 \left(\frac{|\Phi_R(z) - \Phi_R(z_2)|}{\rho_1 - 1} \right)^{\epsilon_1}$$

elde edilir. Buradan

$$|z-z_1| \geq c_6^{-1} \left(\frac{\rho_1 - 1}{|\Phi_R(z) - \Phi_R(z_2)|} \right)^{\epsilon_1} |z-z_2| \quad (3.22)$$

bulunur.

$y_R(z)$ için D-özelliğine [36] sahip olduğundan,

$$|z-z_2| \geq c_3 d(z_2, L_R) \geq c_7 |\tilde{z}-z_2|$$

elde edilir ve Lemma 3.3.1. e göre

$$|\Phi_R(z) - \Phi_R(z_2)| \geq c_8 |\Phi_R(\tilde{z}) - \Phi_R(z_2)| \geq c_8 (R-1)$$

bulunur. (3.22) den

$$|z-z_1| \leq c_6^{-1} \left(\frac{\rho_1 - 1}{c_8 (R-1)} \right)^{\epsilon_1} |z-z_2|$$

elde edilir. Böylece $c_9 = \frac{1}{2} c_8 \cdot c_6^{-\epsilon_1}$ olmak üzere, (3.17) ve (3.19)'a uygun olarak,

$$\rho_1 = 1 + c_9 (R-1) \quad (3.23)$$

yazılabilir.

Şimdi ρ_2 yi tanımlayalım. Φ_R ye Lemma 3.3.1. uygulanmasıyla

$$\left| \frac{z-\tilde{z}}{z-z_3} \right| \leq c_{10} \left| \frac{\Phi_R(z) - \Phi_R(\tilde{z})}{\Phi_R(z) - \Phi_R(z_3)} \right|^c$$

elde edilir. $|\Phi_R(z) - \Phi_R(z_3)| \geq \rho_2 - 1$ olmasından,

$$|z - z_3| \geq c_{11} \left(\frac{\rho_2 - 1}{|\Phi_R(z) - \Phi_R(\tilde{z})|} \right)^c |z - \tilde{z}| \quad (3.24)$$

elde edilir.

$$|\Phi_R(z) - \Phi_R(\tilde{z})| \leq c_{12} |\Phi_R(\tilde{z}) - \Phi_R(z_2)|$$

olmak üzere,

$$\begin{aligned} |\Phi_R(z) - \Phi_R(\tilde{z})| &\leq |\Phi_R(z) - \Phi_R(z_2)| + |\Phi_R(\tilde{z}) - \Phi_R(z_2)| \\ &\leq c_{12} + 1 |\Phi_R(\tilde{z}) - \Phi_R(z_2)| \leq c_{13} (R - 1) \end{aligned}$$

bulunur ve (3.24) den

$$|z - z_3| \geq c_{11} \left(\frac{\rho_2 - 1}{c_{13} (R - 1)} \right)^c |z - \tilde{z}|$$

elde edilir. $c_{14} = c_8 \cdot c_6^{-\varepsilon_1} + c_{13} \cdot c_{11}^{c-1}$ olmak üzere,

$$\rho_2 = 1 + c_{14} (R - 1) \quad (3.25)$$

seçerek (3.18) ve (3.20) koşulunu sağlayan ρ_2 elde edilmiş olur.

Şimdi (3.16) yı gösterelim. Bunun için $h(z)$ ağırlık fonksiyonunun singüler noktalarına göre aşağıdaki şekilde Blaschke fonksiyonunu oluşturalım.

$$B_R(z) = \prod_{i=1}^m B_R^i(z) := \prod_{i=1}^m \frac{\Phi_R(z) - \Phi_R(z_i)}{1 - \overline{\Phi_R(z_i)} \Phi_R(z)}, \quad z \in \Omega^* \quad (3.26)$$

$B_R(z_i) = 0$ ve $|B_R(z)| \equiv 1$, $z \in L^*$ olduğu kolayca görülür.

$p > 0$ ve $R > 1$ için

$$f_R(w) := h_0(\Psi_R(w)) \prod_{i=1}^m \left[\frac{\Psi_R(w) - \Psi_R(w_i)}{w B_R^i(\Psi_R(w))} \right]^{\gamma_i} P_n(\Psi_R(w)) [\Psi_R'(w)]^{\frac{2}{p}}, \quad w = \Phi_R(z)$$

fonksiyonunu oluşturalım. f_R fonksiyonu Δ de analitik ve $w = \infty$ da en fazla n inci mertebeden kutup yerine sahiptir. Lemma 3.3.3.'e göre

$$\|f_R\|_{A_p(\rho_1 < |w| < \rho_2)} \leq \left(2 \frac{\rho_2 - \rho_1}{\rho_1 - 1} \right)^{1/p} \rho_2^{\frac{n+2}{p}} \|f_R\|_{A_p(1 < |w| < \rho_1)}$$

veya

$$\begin{aligned}
 & \iint_{G_R \setminus G} h_0(z) \prod_{i=1}^m \left| \frac{z - z_i}{\Phi_R(z) B_R^i(z)} \right|^{\gamma_i} |P_n(z)|^p d\sigma_z \\
 & \leq \iint_{G_{\rho_2}^* \setminus G_{\rho_1}^*} h_0(z) \prod_{i=1}^m \left| \frac{z - z_i}{\Phi_R(z) B_R^i(z)} \right|^{\gamma_i} |P_n(z)|^p d\sigma_z \\
 & \leq 2 \frac{\rho_2 - \rho_1}{\rho_1 - 1} \rho_2^{pn+2} \iint_{G_{\rho_1}^* \setminus G^*} h_0(z) \prod_{i=1}^m \left| \frac{z - z_i}{\Phi_R(z) B_R^i(z)} \right|^{\gamma_i} |P_n(z)|^p d\sigma_z \\
 & \leq 2 \frac{\rho_2 - \rho_1}{\rho_1 - 1} \rho_2^{pn+2} \iint_{G \setminus G^*} h_0(z) \prod_{i=1}^m \left| \frac{z - z_i}{\Phi_R(z) B_R^i(z)} \right|^{\gamma_i} |P_n(z)|^p d\sigma_z
 \end{aligned}$$

elde edilir. (3.23) ve (3.25) ile

$$\iint_{G_R \setminus G} h(z) |P_n(z)|^p d\sigma_z \quad (3.27)$$

$$\leq \prod_{i=1}^m \left[\frac{\max_{z \in \overline{G_R \setminus G}} |\Phi_R(z) B_R^i(z)|}{\min_{z \in G \setminus G^*} |\Phi_R(z) B_R^i(z)|} \right]^{\gamma_i} \rho_2^{pn+2} \iint_{G \setminus G^*} h(z) |P_n(z)|^p d\sigma_z$$

elde edilir.

$$\begin{aligned}
 |\Phi_R(z) B_R^i(z)| &= \left| \Phi_R(z) \frac{\Phi_R(z) - \Phi_R(z_i)}{\frac{1}{\Phi_R(z_i)} - \Phi_R(z)} \cdot \frac{1}{\Phi_R(z_i)} \right| \\
 &= \left| \frac{\Phi_R(z)}{\Phi_R(z_i)} \right| \cdot \left| \frac{\Phi_R(z) - \Phi_R(z_i)}{\Phi_R(z_i) - \Phi_R(z)} \right| = \left| \frac{\Phi_R(z)}{\Phi_R(z)} \right|
 \end{aligned}$$

olduğu için ve (3.27) den

$$\begin{aligned}
 & \iint_{G_R \setminus G} h(z) |P_n(z)|^p d\sigma_z \\
 & \prec \prod_{i=1}^m \left[\frac{\max_{z \in \overline{G_R \setminus G}} |\Phi_R(z)|}{\min_{z \in G \setminus G^*} |\Phi_R(z)|} \right]^{\gamma_i} \rho_2^{pn+2} \iint_{G \setminus G^*} h(z) |P_n(z)|^p d\sigma_z \\
 & \prec \rho_2^{pn+2} \iint_{G \setminus G^*} h(z) |P_n(z)|^p d\sigma_z
 \end{aligned}$$

elde edilir. ρ_2 ve R simetrik olduğundan ispat tamamlanır.

Bölgenin genişlemesine bağlı olarak polinomun artışının bulunması ile ilgili aşağıdaki lemmayı verebiliriz.

Lemma 3.3.5. (Bernstein-Walsh Lemması) \mathfrak{R} tümleyeni basit bağlantılı bölge olan keyfî bir continuum ve L_R , \mathfrak{R} 'nin dış seviye eğrisi olsun. Bu durumda bir $P_n(z) \in \wp_n$ verildiğinde bir $M > 0$ için

$$\max_{z \in \mathfrak{R}} |P_n(z)| \leq M$$

sağlanıyorsa, her $R > 1$ ve $\forall z \in \overline{G_R}$ için

$$|P_n(z)| \leq MR^n$$

eşitsizliği sağlanır [1].

$R > 1$ için $L_R := \{z : |\Phi(z)| = R\}$, $G_R := \text{int } L_R$, $\Omega_R := \text{ext } L_R$ olsun. O halde

(1.2)

$$\|P_n\|_{C(\overline{G_R})} \leq R^n \|P_n\|_{C(\overline{G})} \quad (3.28)$$

şeklinde yazılabilir. (3.28) değerlendirmesinin $L_p(L)$ uzayında benzeri

$$\|P_n\|_{L_p(L_R)} \leq c_1 R^{n+\frac{1}{p}} \|P_n\|_{L_p(L)}, \quad p > 0$$

dir [3].

Lemma 3.3.6. L yarıkonform ve ölçülebilir bir eğri olsun. O halde, herhangi bir $P_n \in \wp_n$ için,

$$|P_n(z)| \leq \frac{c(L)}{d(z, L)} \sqrt{n} \|P_n\|_{A_2(G)} |\Phi(z)|^{n+1}, \quad z \in \Omega \quad (3.29)$$

dir.

İspat: $P_n \in \wp_n$ ve $z \in \Omega$ sabit bir nokta olsun. O halde $\frac{P_n}{\Phi^{n+1}}$ fonksiyonu Ω da analitik, $L = \partial G$ de sürekli ve $z = \infty$ da sıfırdır. Böylece sonsuz bölgeler için

Cauchy teoreminden ve $y(z)$ nin $\forall z \in L$ için $y(z) = z$ ve $\forall z \in \mathbb{C}$ için

$y(y(z)) = z$ özelliğinden, $g(\zeta) := \frac{P_n(\zeta)}{(\zeta - z)}$ olmak üzere

$$\frac{P_n(z)}{\Phi^{n+1}(z)} = -\frac{1}{2\pi i} \int_L \frac{g(\zeta)}{\Phi^{n+1}(\zeta)} d\zeta = -\frac{1}{2\pi i} \int_L \frac{g(\zeta)}{(\Phi^{n+1} \circ y)(\zeta)} d\zeta$$

elde edilir. $\frac{1}{\Phi^{n+1} \circ y}$ fonksiyonu \bar{G} da sürekli ve G de L^2 -türevlere sahiptir. O halde

Green formülüyle,

$$\begin{aligned} \frac{P_n(z)}{\Phi^{n+1}(z)} &= -\frac{1}{\pi} \iint_G \left[\frac{g(\zeta)}{\Phi^{n+1} \circ y(\zeta)} \right]_{\bar{\zeta}} dA(\zeta) \\ &= \frac{n+1}{\pi} \iint_G g(\zeta) \frac{\Phi'(y(\zeta))}{(\Phi^{n+2} \circ y)(\zeta)} y_{\bar{\zeta}} dA(\zeta) \end{aligned} \quad (3.30)$$

elde edilir. Lemma 3.3.1 kullanılarak

$$\begin{aligned} \iint_G \frac{|\Phi'(y(\zeta))| |y_{\bar{\zeta}}|}{|(\Phi^{n+2} \circ y)(\zeta)|^2} dA(\zeta) &\leq -\frac{1}{1-k^2} \iint_G \frac{|\Phi'(y(\zeta))|^2 |J(y(\zeta))|^2}{|(\Phi^{n+2} \circ y)(\zeta)|^2} dA(\zeta) \\ &= -\frac{1}{1-k^2} \iint_{\Omega} \frac{|\Phi'(t)|^2}{|\Phi^{n+2}(\zeta)|^2} dA(t) \\ &= -\frac{1}{1-k^2} \iint_{\Delta} \frac{dA(w)}{|w^{n+2}|^2} = -\frac{1}{1-k^2} \frac{\pi}{(n+1)} \end{aligned}$$

elde edilir. Buradan,

$$\iint_G |g(\zeta)|^2 dA(\zeta) \leq \frac{\|P_n\|_{L_2(G)}^2}{(\text{dist}(z, L))^2}$$

ve (3.30)'a Cauchy Schwarz eşitsizliğinin uygulanmasıyla ispat tamamlanır.

Lemma 3.3.7. L bir K -yarıkonform eğri ve $P_n(z) \in \wp_n$, $P_n(z_0) = 0$ olsun.

O halde,

$$\|P_n\|_{C(\bar{G})} < \|P_n'\|_{A_p(G)} \times \begin{cases} 1 & , p > 2 \\ \sqrt{\log n} & , p = 2 \\ n^q & , 0 < p < 2 \end{cases}$$

dir [37].

Tanım 3.3.5. G bir bölge ve $L := \partial G$ olsun. Eğer

- i) L bir yarıçember,
- ii) $\Phi \in Lip\alpha$, $0 < \alpha \leq 1$,

koşulları sağlanırsa G bölgesine Q_α sınıfındandır denir.

Tanım 3.3.6. G bir bölge ve $L := \partial G$ olsun. Eğer

- i) L bir yarıçember,
- ii) $\Phi \in Lip\alpha$, $z \in \bar{\Omega}$ ve $\Psi \in Lip\beta$, $|w| \geq 1$, $0 < \alpha, \beta \leq 1$,

koşulları sağlanırsa G bölgesine Q_α^β sınıfındandır denir.

Teorem 3.3.6. $P_n(z) \in \wp_n$ ve $1 \leq p < \infty$ olsun. $G \in Q_\alpha$, $\frac{1}{2} < \alpha \leq 1$ ve (3.9)

da tanımlanan $h(z)$ 'de $\forall i$ için $\gamma_i = 0$ olsun. O halde

$$\|P_n\|_{C(\bar{G})} \leq c.n^{\frac{2}{\alpha p}} \|P_n\|_{A_p(h,G)}$$

dir. Burada $c = c(G, h, p)$ dir [14].

Her $n \in \mathbb{N}$ için d_n sayısı

$$d_n := \inf \left\{ |z - \xi| : z \in \partial G, |\Phi(\xi)| = 1 + \frac{1}{n} \right\},$$

biçiminde tanımlansın.

Teorem 3.3.7. $G \subset \mathbb{C}$ ölçülebilir Jordan eğrisiyle sınırlı bir bölge olsun.

$0 < p < q < \infty$ olmak üzere,

$$\|P_n\|_{A_q(\partial G)} \leq 2^{1-p/q} e^{1/p-1/q} d_n^{1/q-1/p} \|P_n\|_{A_p(\partial G)}$$

dir [18].

Teorem 3.3.8. $G \subset \mathbb{C}$ bir yarıdaire olsun. Bu durumda,

$$\|P_n\|_{A_q(G)} \leq 2^{1-p/q} C^{1/p-1/q} d_n^{2(1/q-1/p)} \|P_n\|_{A_p(G)}, \quad 0 < p < q \leq \infty$$

dir [18].

Lemma 3.3.8. G , bir yarıdaire ve $P_n(z) \in \mathcal{P}_n$, $\deg P_n \leq n$ keyfi bir polinom olsun. Herhangi $R = 1 + \frac{c}{n}$ ve $n = 1, 2, \dots$, $m = 0, 1, 2, \dots$, için $c_1 := c_1(G, c) > 0$ vardır

öyle ki,

$$\|P_n^{(m)}\|_{C(\bar{G})} \leq c_1 \|P_n^{(m)}\|_{C(\bar{G}^*)}$$

dir [38].

4. BULGULAR VE TARTIŞMALAR

4.1. Q_α, Q_α^β SINIFINDAN OLAN BÖLGELERDE BERNSTEİN-WALSH TİPİ DEĞERLENDİRMELER

Bu kısımda (1.2) eşitsizliğine benzer eşitsizlikler G bölgesinin Q_α ve Q_α^β sınıfından olması durumunda incelenmiş ve yeni sonuçlar elde edilmiştir. Aynı zamanda elde edilen sonuçlar (3.29) ile karşılaştırılarak hangi durumlarda daha iyi olduğu belirtilmiştir.

Teorem 4.1.1.1. G Jordan eğrisiyle sınırlı bir bölge olsun. O halde, her bir $P_n \in \wp_n$ ve $R > 1$ için,

$$|P_n(z)| \leq \frac{c_4}{d(L, L_R)} \|P_n\|_{A_2(G_R)} |\Phi(z)|^{n+1}, \quad z \in \Omega \quad (4.1)$$

dir.

Yarıkonform eğri ile sınırlı bölgelerde her $R = 1 + \frac{c}{n}$ için [33] deki değerlendirmeye göre,

$$\|P_n\|_{A_2(G_R)} \leq \|P_n\|_{A_2(G)}$$

sağlandığından aşağıdaki sonuç elde edilir.

Teorem 4.1.1.2. G yarıkonform eğriyle sınırlı bir bölge olsun. O halde, her bir $P_n \in \wp_n$ için,

$$|P_n(z)| \leq \frac{c_4}{d\left(L, L_{1+\frac{c}{n}}\right)} \|P_n\|_{A_2(G)} |\Phi(z)|^{n+1} \quad z \in \Omega \quad (4.2)$$

dir.

Sonuç 4.1.1.1. $c > 0$ olmak üzere $z \in \overline{G_{1+\frac{c}{n}}} \cap \Omega$ için (4.2) ,(3.29)'dan daha iyidir.

Şimdi daha geniş fonksiyonel özelliklere sahip bölgelerdeki sonuçları verelim.

Teorem 4.1.1.3. $G \in Q_\alpha^\beta$, $\frac{1}{2} \leq \alpha \leq 1$, $0 < \beta \leq 1$ olsun. O halde, her bir $P_n \in \wp_n$ için,

$$|P_n(z)| \leq \frac{c_6}{d(z, L)} n^\mu \|P_n\|_{A_2(G)} \left| \Phi_{1+\frac{1}{n}}(z) \right|^{n+1}, \quad z \in \Omega \quad (4.3)$$

dir. Burada $\mu := \alpha^{-1} - \beta$ dir.

Sonuç 4.1.1.2. $\alpha \geq \frac{2}{3}$ ve $\beta \geq \frac{2-\alpha}{2\alpha}$ sayıları için $G \in Q_\alpha^\beta$ olsun. O halde

L den uzaktaki $z \in \Omega$ noktaları için (4.3), (3.29) dan daha iyidir.

(4.3) de $\alpha \geq \frac{2}{3}$ ve $\beta \geq \frac{2-\alpha}{2\alpha}$ olması durumunda $\mu \leq \frac{1}{2}$ olacaktır. Bu durumda n nin kuvveti $\frac{1}{2}$ veya $\frac{1}{2}$ den daha küçüktür. Böylece (4.3), (3.29) dan daha iyi bir sonuç olacaktır.

Teorem 4.1.1.4. $G \in Q_\alpha$, $\frac{1}{2} \leq \alpha \leq 1$ olsun. Bu durumda her bir $P_n \in \wp_n$ için,

$$|P_n(z)| \leq c_7 n^\nu \|P_n\|_{A_2(G)} \left| \Phi_{1+\frac{1}{n}}(z) \right|^{n+1}, \quad z \in \Omega \quad (4.4)$$

dir. Burada $\nu := \alpha^{-1}$ dir.

Teorem 4.1.1.5. $G \in Q_\alpha^\beta$, $\frac{1}{2} \leq \alpha \leq 1$, $0 < \beta \leq 1$ olsun. O halde her bir $P_n \in \wp_n$ için,

$$|P_n(z)| \leq \frac{c_8}{d(z, L)} n^\mu \|P_n\|_{A_2(G)} |\Phi(z)|^{n+1}, \quad z \in \bar{\Omega}_{1+\frac{1}{n}} \quad (4.5)$$

dir. Burada $\mu := \alpha^{-1} - \beta$ dir.

Sonuç 4.1.1.3. $\alpha \geq \frac{2}{3}$ ve $\beta \geq \frac{2-\alpha}{2\alpha}$ için $G \in Q_\alpha^\beta$ olsun. O halde herhangi bir $z \in \overline{\Omega}_{1+\frac{1}{n}}$ için (4.5), (3.29) den daha iyidir.

Teorem 4.1.1.6. $G \in Q_\alpha$, $\frac{1}{2} \leq \alpha \leq 1$ olsun. Bu durumda her bir $P_n \in \wp_n$ için,

$$|P_n(z)| \leq c_9 n^\nu \|P_n\|_{A_2(G)} |\Phi(z)|^{n+1}, \quad z \in \overline{\Omega}_{1+\frac{1}{n}} \quad (4.6)$$

dir. Burada $\nu := \alpha^{-1}$ dir.

Sonuç 4.1.1.4. a) Eğer G konveks ise $\Psi \in Lip1$ [39,p.48] ve $\Phi \in Lip1$ [16,p.582] dir. Böylece, (4.3)(4.6) da $\mu = 0$ ve $\nu = 1$ alabiliriz.

b) $L := \partial G$ sürekli eğriliğe sahip düzgün bir eğri ise, tüm $0 < \alpha, \beta < 1$ için $G \in Q_\alpha^\beta$ dir. Ve (4.3)(4.6) keyfi küçük $\mu > 0$ ve keyfi $\nu < 1$ için sağlanır.

c) G , L şekilli bir bölge ise $\Phi \in Lip 2/3$ ve $\Psi \in Lip 1/2$ dir. Böylece, (4.3) ve (4.6) $\mu = 1$ ve $\nu = \frac{2}{3}$ için sağlanır.

d) L , yarı düzgün bir eğri ise, bu durumda $\alpha = \frac{1}{2}(1 - 1/\pi \arcsin 1/c)^{-1}$ için $\Phi \in Lip \alpha$ ve $\beta = 2/(1+c)^2$ için $\Psi \in Lip \beta$ dir [40],[41].

e) L , c -yarıkonform ise, $\alpha = \frac{\pi}{2(\pi - \arcsin 1/c)}$ için $\Phi \in Lip \alpha$ ve $\beta = \frac{2(\arcsin 1/c)^2}{\pi(\pi - \arcsin 1/c)}$ için $\Psi \in Lip \beta$ dir [42]. Aynı zamanda L asimptotik konform bir eğri ise tüm $0 < \alpha, \beta < 1$ için $\Phi \in Lip \alpha$ ve $\Psi \in Lip \beta$ dir. Bu durumda da μ ve ν hesaplanabilir [42].

4.2. K -YARIKONFORM EĞRİYLE SINIRLI BÖLGELERDE BERNSTEİN-WALSH TİPİ DEĞERLENDİRMELER

Bu kısımda (1.2) eşitsizliğine benzer eşitsizlikler G bölgesinin K -yarikonform eğriyle sınırlı bir bölge olması durumunda incelenmiş ve yeni sonuçlar elde edilmiştir. Aynı zamanda elde edilen sonuçlar (3.29) ile karşılaştırılarak hangi durumlarda daha iyi olduğu verilmiştir.

Teorem 4.2.1.1. L , K -yarikonform eğri olsun. O halde her bir $P_n \in \wp_n$ için

$$|P_n(z)| \leq \frac{c_6}{d(z, L)} n^{\mu-\mu^{-1}} \|P_n\|_{A_2(G)} |\Phi_{1+1/n}|^{n+1}, \quad z \in \Omega \quad (4.7)$$

elde edilir. Burada $\mu := \min\{2, K^4\}$ dir.

Sonuç 4.2.1.1. $K \leq \sqrt[4]{\frac{1+\sqrt{17}}{4}}$ ve $z \in \Omega$ için L den uzak noktalarda (4.7), (3.29) den daha iyidir.

$K \leq \sqrt[4]{\frac{1+\sqrt{17}}{4}}$ olması durumunda $\mu \leq \frac{1+\sqrt{17}}{4}$ olur. Böylece (4.7) de n nin kuvveti $\frac{1}{2}$ den küçük bir değer olacaktır. Bu ise (4.7) nin daha iyi bir sonuç olduğunu gösterir.

Teorem 4.2.1.2. L , K -yarikonform eğri olsun. O halde her bir $P_n \in \wp_n$ için

$$|P_n(z)| \leq c_7 n^\mu \|P_n\|_{A_2(G)} |\Phi_{1+1/n}(z)|^{n+1}, \quad z \in \Omega \quad (4.8)$$

dir. Burada $\mu := \min\{2, K^4\}$ dir.

Şimdi sağ tarafta Φ_R 'yi Φ ile değiştirelim. Bu durumda Ω 'dan Ω_R 'ye geçeceğiz. Buna uygun olarak aşağıdaki sonuçları verebiliriz.

Teorem 4.2.1.3. L , K -yarıkonform eğri olsun. O halde her bir $P_n \in \wp_n$ için,

$$|P_n(z)| \leq \frac{c_8}{d(z, L)} n^{\nu-\nu^{-1}} \|P_n\|_{A_2(G)} |\Phi(z)|^{n+1}, \quad z \in \bar{\Omega}_{1+1/n} \quad (4.9)$$

dir. Burada $\nu := \min\{2, K^2\}$ dir.

Sonuç 4.2.1.2. $K \leq \frac{1}{2}\sqrt{1+\sqrt{17}}$ ve $z \in \bar{\Omega}_{1+1/n}$ için (4.9), (3.29) dan daha iyidir.

$K \leq \frac{1}{2}\sqrt{1+\sqrt{17}}$ olması durumunda $\mu \leq \frac{1+\sqrt{17}}{4}$ olur. Böylece (4.9) da n nin kuvveti $\frac{1}{2}$ den küçük bir değer olacaktır. Bu ise (4.9) un daha iyi bir sonuç olduğunu gösterir.

Teorem 4.2.1.4. L , K -yarıkonform eğri olsun. O halde her bir $P_n \in \wp_n$ için

$$|P_n(z)| \leq c_9 n^\nu \|P_n\|_{A_2(G)} |\Phi(z)|^{n+1}, \quad z \in \bar{\Omega}_{1+1/n} \quad (4.10)$$

dir. Burada $\nu := \min\{2, K^2\}$ dir.

4.3. k -YARIDAİRE OLAN BÖLGELERDE POLİNOMLARIN NORMLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Bu kısımda G bölgesinin k -yarıdaire olması durumunda (1.4) şeklindeki problemler incelenmiş ve yeni sonuçlar elde edilmiştir.

Teorem 4.3.1.1. G , $0 \leq k < 1$, k -yarıdaire olsun. O halde her $P_n \in \wp_n$ polinomu ve $m = 0, 1, 2, \dots$ için,

$$\|P_n^{(m)}\|_{C(\bar{G})} \leq c_1 n^{\binom{m+2}{p}(1+k)} \|P_n\|_{A_p(G)}, \quad p > 1 \quad (4.11)$$

dir.

Teorem 4.3.1.2. G , herhangi bir $0 \leq k < 1$ için, k -yarıdaire olsun. O halde her $P_n \in \mathcal{P}_n$ polinomu ve $m = 0, 1, 2, \dots$ için,

$$\|P_n^{(m)}\|_{A_p(G)} \leq c_2 n^{\left[\frac{m+1}{p} - \frac{2}{p}\right](1+k)} \|P_n\|_{A_2(G)}, \quad p > 2 \quad (4.12)$$

elde edilir.

Teorem 4.3.1.3. G , herhangi bir $0 \leq k < 1$ için, k -yarıdaire olsun. O halde her $P_n \in \mathcal{P}_n$ polinomu ve $1 < p \leq q < \infty$ için

$$\|P_n\|_{A_q(G)} \leq c_3 n^{2\left(\frac{1}{p} - \frac{1}{q}\right)(1+k)} \|P_n\|_{A_p(G)} \quad (4.13)$$

elde edilir.

4.4. Q_α SINIFINDAN OLAN BÖLGELERDE POLİNOMLARIN NÖRMLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Bu kısımda Q_α sınıfından olan bölgelerde (1.4) şeklindeki problemler incelenmiş ve yeni sonuçlar elde edilmiştir.

Teorem 4.4.1.1. Herhangi bir $0 < \alpha \leq 1$ için $G \in Q_\alpha$ olsun. O halde her $P_n \in \mathcal{P}_n$ polinomu ve $m = 0, 1, 2, \dots$ için,

$$\|P_n^{(m)}\|_{A_p(G)} \leq c_4 A(\delta, m, n, p, k) \|P_n\|_{A_p(G)}, \quad p > 1 \quad (4.14)$$

dir. Burada $A(\delta, m, n, p, k) = \begin{cases} n^{\delta \binom{m+2}{p}(1+k)}, & \alpha < \frac{1}{2} \\ n^{\frac{1}{\alpha} \binom{m+2}{p}}, & \alpha \geq \frac{1}{2} \end{cases}$ ve $\delta = \delta(G)$, $1 \leq \delta \leq 2$ belirli

bir sayıdır.

Teorem 4.4.1.2. Herhangi bir $0 < \alpha \leq 1$ için $G \in Q_\alpha$ olsun. O halde her $P_n \in \wp_n$ polinomu ve $m = 0, 1, 2, \dots$ için,

$$\|P_n^{(m)}\|_{A_2(G)} \leq c_5 A(\delta, m, n, \alpha) \|P_n\|_{A_2(G)} \quad (4.15)$$

dir. Burada $A(\delta, m, n, \alpha) = \begin{cases} n^{\delta m} & , \alpha < \frac{1}{2} \\ n^{\frac{m}{\alpha}} & , \alpha \geq \frac{1}{2} \end{cases}$ ve $\delta = \delta(G)$, $1 \leq \delta \leq 2$ belirli bir

sayıdır.

Teorem 4.4.1.3. Herhangi bir $0 < \alpha \leq 1$ için $G \in Q_\alpha$ olsun. O halde her $P_n \in \wp_n$ polinomu ve $1 < p \leq q < \infty$ için,

$$\|P_n\|_{A_q(G)} \leq c_6 A(\delta, n, p, q, \alpha) \|P_n\|_{A_p(G)} \quad (4.16)$$

dir. Burada $A(\delta, n, p, q, \alpha) = \begin{cases} n^{2\delta\left(\frac{1}{p}-\frac{1}{q}\right)} & , \alpha < \frac{1}{2} \\ n^{\frac{2}{\alpha}\left(\frac{1}{p}-\frac{1}{q}\right)} & , \alpha \geq \frac{1}{2} \end{cases}$ ve $\delta = \delta(G)$, $1 \leq \delta \leq 2$ belirli bir

sayıdır.

4.5. TEOREMLERİN İSPATI

Teorem 4.1.1.1' in ispatı:

$z \in \bar{G}$ keyfi sabit bir nokta olsun. Bu durumda esas lemmaya [16] göre,

$$|P_n(z)|^2 \leq \frac{1}{\pi d^2(z, L_R)} \iint_{G_R} |P_n(z)|^2 d\sigma_z$$

yazılabilir. Buradan,

$$|P_n(z)| < \frac{1}{d(z, L_R)} \|P_n\|_{A_2(G_R)} \quad , \quad z \in \bar{G} \quad (4.17)$$

$F_n(z) := \frac{P_n(z)}{\Phi^{n+1}(z)}$ fonksiyonu Ω da analitik ve $F_n(\infty) = 0$ dır. O halde Maksimum

modülüs prensibine göre, her bir $z \in \bar{\Omega}$ için

$$\left| \frac{P_n(z)}{\Phi^{n+1}(z)} \right| \leq \max_{z \in \bar{\Omega}} \left| \frac{P_n(z)}{\Phi^{n+1}(z)} \right| = \max_{z \in L} |P_n(z)| < \frac{1}{d(z, L_R)} \|P_n\|_{A_2(G_R)}$$

veya

$$|P_n(z)| < \frac{1}{d(L, L_R)} \|P_n\|_{A_2(G_R)} |\Phi(z)|^{n+1}, \quad z \in \bar{\Omega}$$

elde edilir.

Teorem 4.1.1.2.'nin ispatı:

Teorem 4.1.1.2 yi ispatlamak için Teorem 4.1.1.1. de $R = 1 + \frac{1}{n}$ alarak

Lemma 3.3.3 e göre

$$\begin{aligned} |P_n(z)| &< \frac{1}{d\left(L, L_{1+\frac{c}{n}}\right)} \|P_n\|_{A_2\left(G_{1+\frac{c}{n}}\right)} |\Phi(z)|^{n+1} \\ &< \frac{1}{d\left(L, L_{1+\frac{c}{n}}\right)} R^{\frac{n+1}{2}} \|P_n\|_{A_2(G)} |\Phi(z)|^{n+1}. \end{aligned}$$

O halde buradan,

$$|P_n(z)| \leq \frac{1}{d\left(L, L_{1+\frac{c}{n}}\right)} \|P_n\|_{A_2(G)} |\Phi(z)|^{n+1}, \quad z \in \Omega$$

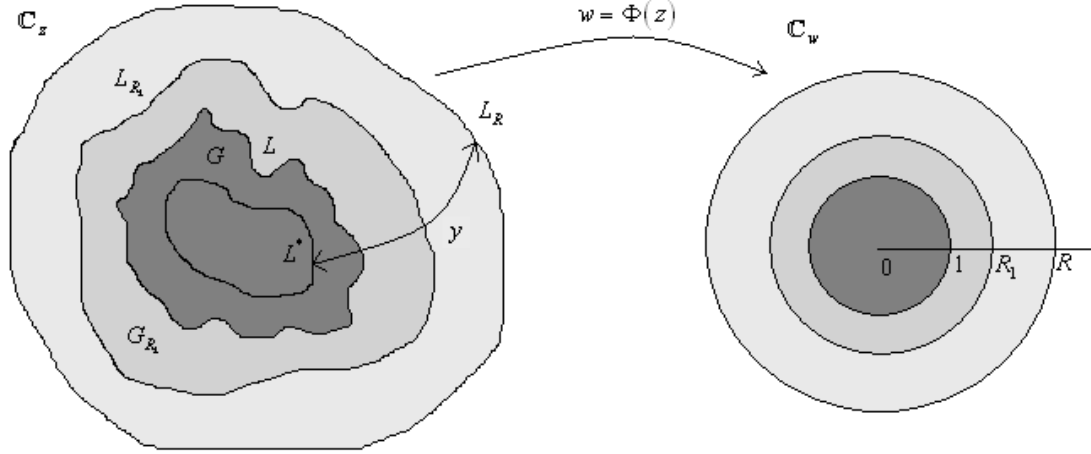
elde edilir.

Teorem 4.1.1.3. ün ispatı:

$R > 1$ keyfi sabit olmak üzere $L^* := \gamma(L_R)$ oluşturalım. (3.6) ve Lemma

3.3.1.'e göre ε_1 sayısını $\rho_1 := 1 + \varepsilon_1(R-1)$ olmak üzere $\bar{G}^* \subseteq G$ olacak şekilde

seçelim. $R_1 := 1 + \frac{\rho_1 - 1}{2}$ olsun.

Şekil 2

$z \in \Omega$ ve $w = \Phi_R(z)$ için

$$h_R(w) := \frac{P_n(\Psi_R(w))}{w^{n+1}}$$

olsun. Sonsuz bölgeler için Cauchy integral gösteriminden, $h_R(\infty) = 0$ olduğu dikkate alınarak,

$$h_R(w) := -\frac{1}{2\pi i} \int_{|t|=R_1} h_R(t) \frac{dt}{t-w}$$

elde edilir. Her $|t| = R_1 > 1$ için $|t|^{n+1} = R_1^{n+1} > 1$ olduğundan,

$$\begin{aligned} A_n &:= |P_n(\Psi_R(w))| \\ &\leq |w|^{n+1} \frac{1}{2\pi} \int_{|t|=R_1} |P_n(\Psi_R(t))| \frac{|dt|}{|t-w|} \end{aligned} \quad (4.18)$$

bulunur. Hölder eşitsizliğini uygulayarak,

$$\begin{aligned} A_n &\prec |w|^{n+1} \left(\int_{|t|=R_1} |P_n(\Psi_R(t)) \Psi_R'(t)|^2 |dt| \right)^{\frac{1}{2}} \\ &\times \left(\int_{|t|=R_1} \frac{1}{|\Psi_R'(t)| |t-w|^2} |dt| \right)^{\frac{1}{2}} \\ &=: |w|^{n+1} (A_n^1 \cdot B_n^1)^{\frac{1}{2}} \end{aligned} \quad (4.19)$$

elde edilir.

$$f_n(t) := P_n(\Psi_R(t)) \cdot \Psi'_R(t)$$

fonksiyonunu oluşturalım. $|t| = R_1$ çemberini n eşit parçaya ayıralım ve bu parçaları δ_n ile gösterelim. Her bir parçanın uzunluğu $mes\delta_n = \frac{2\pi R_1}{n}$ dir. A_n^1 e ortalama değer teoremi uygulanırsa,

$$A_n^1 = \sum_{k=1}^n \int_{\delta_k} |f_n(t)|^2 |dt| = \sum_{k=1}^n |f_n(t'_k)|^2 mes\delta_k, \quad t'_k \in \delta_k$$

şeklinde yazılabilir. Diğer taraftan, orta değer ile ilgili değerlendirmeye göre,

$$|f_n(t'_k)|^2 \leq \frac{1}{\pi(|t'_k|-1)^2} \iint_{|\xi-t'_k| < |t'_k|-1} |f_n(\xi)|^2 d\sigma_\xi$$

dir. Böylece

$$A_n^1 \prec \sum_{k=1}^n \frac{mes\delta_k}{\pi(|t'_k|-1)^2} \iint_{|\xi-t'_k| < |t'_k|-1} |f_n(\xi)|^2 d\sigma_\xi, \quad t'_k \in \delta_k$$

elde edilir. t'_k noktalarını merkez kabul eden daireleri göz önüne alırsak en fazla iki noktada kesişirler. Böylece,

$$A_n^1 \prec \frac{mes\delta_1}{(|t'_1|-1)^2} \iint_{1 < |\xi| < \rho_1} |f_n(\xi)|^2 d\sigma_\xi \prec n \iint_{1 < |\xi| < \rho_1} |f_n(\xi)|^2 d\sigma_\xi$$

elde edilir. (3.6) ya göre A_n^1 için,

$$A_n^1 \prec n \iint_{G_{\rho_1}^* \setminus G^*} |P_n(z)|^2 d\sigma_z \prec n \iint_G |P_n(z)| d\sigma_z = n \|P_n\|_{A_2(G)}^2 \quad (4.20)$$

elde edilir.

B_n^1 integralini değerlendirmek için Ψ'_R için [8] deki

$$\frac{1}{4} \frac{d(\Psi_R(t), L^*)}{d(t, \partial B)} \leq |\Psi'_R(t)| \leq 4 \frac{d(\Psi_R(t), L^*)}{d(t, \partial B)}$$

şeklindeki değerlendirme göz önüne alınarak ve $\Phi_R(z)$ için (3.8) kullanılarak,

$$\begin{aligned} B_n^1 &\prec \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{d^2(\Psi_R(t), L^*)} \frac{|dt|}{|t-w|^2} \\ &= \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{d^2(\Psi_R(t), L^*)} \frac{|dt|}{|t-w|^{2-2\beta} |t-w|^{2\beta}} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &< \frac{1}{d^2(z, L_{R_1}^*)} \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{(|t|-1)^{\frac{2}{\alpha}}} \frac{|dt|}{|t-w|^{2-2\beta}} \\
 &= \frac{1}{d^2(z, L_{R_1}^*)} \int_{|t|=R_1} \frac{1}{(|t|-1)^{2(\frac{1}{\alpha}-1)}} \frac{|dt|}{|t-w|^{2(1-\beta)}} \\
 &< \frac{1}{d^2(z, L_{R_1}^*)} n^{2(\alpha^{-1}-\beta)-1} < \frac{1}{d^2(z, L)} n^{2(\alpha^{-1}-\beta)-1} \tag{4.21}
 \end{aligned}$$

(4.18), (4.19), (4.20)ve (4.21) den

$$\begin{aligned}
 |P_n(z)| &< |w|^{n+1} \sqrt{n} \|P_n\|_{A_2(G)} \frac{1}{d(z, L)} n^{(\alpha^{-1}-\beta)-1/2} \\
 &= \frac{n^{(\alpha^{-1}-\beta)}}{d(z, L)} |\Phi_R(z)|^{n+1} \|P_n\|_{A_2(G)}, \quad z \in \Omega
 \end{aligned}$$

elde edilir. Böylece ispat tamamlanır.

Teorem 4.1.1.4.' ün ispatı:

Teorem 4.1.1.4 ün ispatı Teorem 4.1.1.3.'e benzer olarak yapılacaktır.

$$\begin{aligned}
 B_n^1 &< \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{d^2(\Psi_R(t), L^*)} \frac{|dt|}{|t-w|^2} \\
 &< \int_{|t|=R_1} \frac{1}{(|t|-1)^{\frac{2}{\alpha}-2}} \frac{|dt|}{|t-w|^2} \\
 &< \int_{|t|=R_1} \frac{|dt|}{(|t|-1)^{\frac{2}{\alpha}}} \\
 &< n^{\frac{2}{\alpha}-1}
 \end{aligned}$$

bulunur. Sonuç olarak buradan,

$$\begin{aligned}
 |P_n(z)| &< |w|^{n+1} \sqrt{n} \|P_n\|_{A_2(G)} n^{\frac{1}{\alpha}-\frac{1}{2}} \\
 &= n^{\frac{1}{\alpha}} \sqrt{n} \|P_n\|_{A_2(G)} |\Phi_R(z)|^{n+1}, \quad z \in \Omega
 \end{aligned}$$

elde edilir.

Teorem 4.1.1.5 in ispatı:

$R > 1$ keyfi sabit ve $R_1 := 1 + \frac{R-1}{2}$ olsun. $z \in \overline{\Omega}_R$ ve $w = \Phi(z)$ için

$$h(w) := \frac{P_n(\Psi(w))}{w^{n+1}}$$

olsun. Sınırsız bölgeler için Cauchy integral gösteriminden

$$h(w) := -\frac{1}{2\pi i} \int_{|t|=R_1} h(t) \frac{dt}{t-w}$$

elde edilir. Teorem 4.1.1.5.'in ispatındaki yöntemle benzer terimler aşağıdaki gibi değerlendirilir.

$$\begin{aligned} \widetilde{A}_n &:= |P_n(\Psi(w))| \\ &\leq |w|^{n+1} \frac{1}{2\pi} \int_{|t|=R_1} |P_n(\Psi(t))| \frac{|dt|}{|t-w|} \\ &< |w|^{n+1} \left(\int_{|t|=R_1} |P_n(\Psi(t))\Psi'(t)|^2 |dt| \right)^{\frac{1}{2}} \\ &\quad \times \left(\int_{|t|=R_1} \frac{1}{|\Psi'(t)||t-w|^2} |dt| \right)^{\frac{1}{2}} \\ &=: |w|^{n+1} \left(\widetilde{A}_n^1 \cdot \widetilde{B}_n^1 \right)^{\frac{1}{2}} \\ \widetilde{f}_n(t) &:= P_n(\Psi(t)) \cdot \Psi'(t) \end{aligned} \tag{4.22}$$

fonksiyonunu ele alalım. $|t|=R_1$ çemberini n eşit parçaya ayıralım ve bu parçaları δ_n ile gösterelim. Her bir parçanın uzunluğu $mes\delta_n = \frac{2\pi R_1}{n}$ dir. \widetilde{A}_n^1 e ortalama değer teoremi uygulanırsa,

$$\widetilde{A}_n^1 = \sum_{k=1}^n \int_{\delta_k} |\widetilde{f}_n(t)|^2 |dt| = \sum_{k=1}^n |\widetilde{f}_n(t'_k)|^2 mes\delta_k \quad , \quad t'_k \in \delta_k$$

elde edilir. Diğer taraftan ortalama değer kullanılarak,

$$\widetilde{A}_n^1 \leq \sum_{k=1}^n \frac{mes\delta_k}{\pi(|t'_k|-1)^2} \iint_{|\xi-t'_k|<|t'_k|-1} |f_n(\xi)|^2 d\sigma_\xi \quad , \quad t'_k \in \delta_k$$

$$\widetilde{A}_n^1 \prec \frac{mes\delta_1}{(|t_1'|-1)^2} \iint_{1<|\xi|<R} |\widetilde{f}_n(\xi)|^2 d\sigma_\xi \prec n \iint_{1<|\xi|<R} |\widetilde{f}_n(\xi)|^2 d\sigma_\xi$$

bulunur. (3.6) ya göre \widetilde{A}_n^1 için,

$$\widetilde{A}_n^1 \prec n \iint_{G_R \setminus G} |P_n(z)|^2 d\sigma_z \prec n \|P_n\|_{A_2(G_R)}^2 \quad (4.23)$$

\widetilde{B}_n^1 integralini değerlendirmek için Ψ' için [8] deki değerlendirme göz önüne alınarak ve (3.8) kullanılarak,

$$\begin{aligned} \widetilde{B}_n^1 &\prec \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{d^2(\Psi(t), L)} \frac{|dt|}{|t-w|^2} \\ &= \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{d^2(\Psi(t), L)} \frac{|dt|}{|t-w|^{2-2\beta} |t-w|^{2\beta}} \\ &\prec \frac{1}{d^2(z, L_{R_1})} \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{(|t|-1)^{\frac{2}{\alpha}} |t-w|^{2-2\beta}} |dt| = \\ &= \frac{1}{d^2(z, L_{R_1})} \int_{|t|=R_1} \frac{1}{(|t|-1)^{2(\frac{1}{\alpha}-1)} |t-w|^{2(1-\beta)}} |dt| \\ &\prec \frac{1}{d^2(z, L_{R_1})} n^{2(\alpha^1-\beta)-1} \end{aligned} \quad (4.24)$$

bulunur. $\zeta = \Psi(\tau) \in L$, $\zeta_1 \in \Psi(\tau_1) \in L_{R_1}$ gösterelim öyleki $d(z, L) = |z - \zeta|$,

$d(z, L_{R_1}) = |z - \zeta_1|$ olsun. Ters görüntülerini ise $\tau = \Phi(\zeta)$, $\tau_1 = \Phi(\zeta_1)$ gösterelim.

Aynı zamanda $|\tau^*| = 1$, $|w - \tau^*| = |w|$, $|\tau_1^*| = R_1$, $|w - \tau_1^*| = |w| - R_1$ işaretlemeleri

yapalım. $R_1 := 1 + \frac{R-1}{2}$ için $|w - \tau_1| \succ |w - \tau_1^*| \succ |w - \tau_1^*| \succ |w - \tau|$ dir. O halde Lemma

3.3.1. den $d(z, L) \prec d(z, L_{R_1})$ dir. Böylece

$$\widetilde{B}_n^1 \prec \frac{1}{d^2(z, L_{R_1})} n^{2(\alpha^1-\beta)-1} \quad (4.25)$$

elde edilir. (4.22), (4.23), (4.25) ve Lemma 3.3.2 den

$$|P_n(z)| \prec |w|^{n+1} \sqrt{n} \|P_n\|_{A_2(G_R)} \frac{1}{d(z, L)} n^{(\alpha^1-\beta)-1/2}$$

$$= \frac{n^{(\alpha-1-\beta)}}{d(z, L)} |\Phi(z)|^{n+1} \|P_n\|_{A_2(G)} \quad , \quad z \in \overline{\Omega}_{1+\frac{1}{n}}$$

bulunur. Böylece ispat tamamlanır.

Teorem 4.1.1.6.'nın ispatı:

Teorem 4.1.1.4 ün ispatına benzer olarak Teorem 4.1.1.6.'nın ispatı Teorem 4.1.1.5.'in ispatıyla özdeştir. Bu durumda Teorem 4.1.1.5.'in ispatındaki metot kullanılarak ve (4.24) den aşağıdakiler elde edilir.

$$\begin{aligned} B_n^1 &< \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{d^2(\Psi(t), L)} \frac{|dt|}{|t-w|^2} \\ &< \int_{|t|=R_1} \frac{1}{(|t|-1)^{\frac{2}{\alpha}-2}} \frac{|dt|}{|t-w|^2} \\ &= \int_{|t|=R_1} \frac{|dt|}{(|t|-1)^{\frac{2}{\alpha}}} \\ &< n^{\frac{2}{\alpha}-1} \end{aligned}$$

bulunur. Sonuç olarak,

$$\begin{aligned} |P_n(z)| &< |w|^{n+1} \sqrt{n} \|P_n\|_{A_2(G_R)} n^{\frac{1}{\alpha}-\frac{1}{2}} \\ &< n^{\frac{1}{\alpha}} \|P_n\|_{A_2(G)} |\Phi(z)|^{n+1} \quad , \quad z \in \overline{\Omega}_{1+\frac{1}{n}} \end{aligned}$$

elde edilir.

Teorem 4.2.1.1.'in ispatı:

Keyfi sabit $R > 1$ için $L^* := y(L_R)$ oluşturalım. (3.6) ya göre ε_1 sayısı

$\overline{G_{\rho_1}^*} \subseteq G$ olacak şekilde seçilebilir. $R_1 := 1 + \frac{\rho_1 - 1}{2}$ alalım.

$z \in \Omega$ ve $w = \Phi_R(z)$ için

$$h_R(w) := \frac{P_n(\Psi_R(w))}{w^{n+1}}$$

alalım. Sınırsız bölgeler için Cauchy integral gösteriminden,

$$h_R(w) = -\frac{1}{2\pi i} \int_{|t|=R_1} h_R(t) \frac{dt}{t-w}$$

elde edilir. $|t|=R_1 > 1$, $|t|^{n+1} = R_1^{n+1} > 1$,

$$A_n := |P_n(\Psi_R(w))| \leq |w|^{n+1} \frac{1}{2\pi} \int_{|t|=R_1} |P_n(\Psi_R(t))| \frac{|dt|}{|t-w|}, \quad (4.26)$$

dir. Hölder eşitsizliği uygulanarak,

$$\begin{aligned} A_n &< |w|^{n+1} \left(\int_{|t|=R_1} |P_n(\Psi_R(t)) \Psi'_R|^2 |dt| \right)^{1/2} \\ &\times \left(\int_{|t|=R_1} \frac{1}{|\Psi'_R(t)|^2 |t-w|^2} |dt| \right)^{1/2} =: |w|^{n+1} (A_n^1 B_n^1)^{1/2} \end{aligned} \quad (4.27)$$

bulunur.

$$f_n(t) := P_n(\Psi_R(t)) \Psi'_R(t)$$

fonksiyonunu oluşturalım. $|t|=R_1$ çemberini n eşit parçaya ayıralım ve bu parçaları

δ_n ile gösterelim. Her bir parçanın uzunluğu $mes\delta_n = \frac{2\pi R_1}{n}$ dir. A_n^1 e ortalama değer

teoremi uygulanırsa,

$$A_n^1 = \sum_{k=1}^n \int_{\delta_k} |f_n(t)|^2 |dt| = \sum_{k=1}^n |f_n(t'_k)|^2 mes\delta_k, \quad t'_k \in \delta_k$$

elde edilir. Diğer taraftan ortalama değer kullanılarak,

$$|f_n(t'_k)|^2 \leq \frac{1}{\pi(|t'_k|-1)^2} \iint_{|\xi-t'_k|<|t'_k|-1} |f_n(\xi)|^2 d\sigma_\xi,$$

bulunur. Bundan yararlanarak,

$$A_n^1 < \sum_{k=1}^n \frac{mes\delta_k}{\pi(|t'_k|-1)^2} \iint_{|\xi-t'_k|<|t'_k|-1} |f_n(\xi)| d\sigma_\xi, \quad t'_k \in \delta_k$$

dir. t'_k noktalarını merkez kabul eden daireleri göz önüne alırsak en fazla iki noktada

kesişirler. Böylece,

$$A_n^1 < \frac{mes\delta_1}{(|t'_1|-1)^2} \iint_{1<|\xi|<R_1} |f_n(\xi)|^2 d\sigma_\xi < n \iint_{1<|\xi|<R_1} |f_n(\xi)|^2 d\sigma_\xi$$

elde edilir. Sonuç 3.3.1. e göre, A_n^1 için,

$$A_n^1 \prec n \iint_{G_{P_n}^* \setminus G^*} |P_n(z)|^2 d\sigma_z \prec n \|P_n\|_{A_2(G)}^2 \quad (4.28)$$

elde edilir.

B_n^1 integralini değerlendirmek için Ψ'_R için [8] deki değerlendirme göz önüne alınarak ve $\Phi_R(z)$ için (3.8) kullanılarak,

$$\begin{aligned} B_n^1 &\prec \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{d^2(\Psi_R(t), L^*)} \frac{|dt|}{|t-w|^2} \\ &= \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{d^2(\Psi_R(t), L^*)} \frac{|dt|}{|t-w|^{2-\frac{2}{\mu}} |t-w|^{\frac{2}{\mu}}} \\ &\prec \frac{1}{d^2(z, L^*)} \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{(|t|-1)^{2\mu}} \frac{|dt|}{|t-w|^{2-\frac{2}{\mu}}} \\ &= \frac{1}{d^2(z, L^*)} \int_{|t|=R_1} \frac{1}{(|t|-1)^{2(\mu-1)}} \frac{|dt|}{|t-w|^{2\left(1-\frac{1}{\mu}\right)}} \\ &\prec \frac{1}{d^2(z, L_{R_1}^*)} n^{2(\mu-1)-1} \prec \frac{1}{d^2(z, L)} n^{2(\mu-1)-1} \end{aligned} \quad (4.29)$$

bulunur. Burada $\mu := \min\{2, K^4\}$ dir. (4.26), (4.27), (4.28)ve (4.29) bağıntılarından,

$$\begin{aligned} |P_n(z)| &\prec |w|^{n+1} \sqrt{n} \|P_n\|_{A_2(G)} \frac{1}{d(z, L)} n^{(\mu-\mu^{-1})-1/2} \\ &= \frac{n^{(\mu-\mu^{-1})}}{d(z, L)} |\Phi_R(z)|^{n+1} \|P_n\|_{A_2(G)} \quad , \quad z \in \Omega \end{aligned}$$

elde edilir. Böylece ispat tamamlanır.

Teorem 4.2.1.4 ün ispatı:

Teorem 4.2.1.4 ün ispatı teorem 4.2.1.3 ün ispatına benzer şekilde yapılacaktır. (4.29) ifadesinde

$$B_n^1 \prec \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{d^2(\Psi_R(t), L^*)} \frac{|dt|}{|t-w|^2}$$

$$\prec \int_{|t|=R_1} \frac{1}{(|t|-1)^{2\mu-2}} \frac{dt}{|t-w|^2} \prec \int_{|t|=R_1} \frac{dt}{(|t|-1)^{2\mu}} \prec n^{2\mu-1} \quad (4.30)$$

elde edilir. Sonuç olarak,

$$|P_n(z)| \prec |w|^{n+1} \sqrt{n} \|P_n\|_{A_2(G)} n^{\mu-1/2} = n^\mu \|P_n\|_{A_2(G)} |\Phi_R(z)|^{n+1}, \quad z \in \Omega$$

bulunur.

Teorem 4.2.1.5 in ispatı:

$R > 1$ keyfi sabit ve $R_1 := 1 + \frac{R-1}{2}$ alalım. $z \in \bar{\Omega}_R$ ve $w = \Phi(z)$ için

$$h(w) := \frac{P_n(\Psi(w))}{w^{n+1}}$$

fonksiyonunu göz önüne alalım. Sınırsız bölgeler için Cauchy integral gösteriminden

$$h(w) = -\frac{1}{2\pi i} \int_{|t|=R_1} h(t) \frac{dt}{t-w}$$

elde edilir. Teorem 4.2.1.3 ün ispatına benzer bir yolla

$$\begin{aligned} \widetilde{A}_n &:= |P_n(\Psi(w))| \leq |w|^{n+1} \frac{1}{2\pi} \int_{|t|=R_1} |P_n(\Psi(t))| \frac{dt}{|t-w|} \\ &\prec |w|^{n+1} \left(\int_{|t|=R_1} |P_n(\Psi(t)) \Psi'(t)|^2 dt \right)^{1/2} \\ &\times \left(\int_{|t|=R_1} \frac{1}{|\Psi'(t)|^2 |t-w|^2} |dt| \right)^{1/2} =: |w|^{n+1} \left(\widetilde{A}_n^1 \widetilde{B}_n^1 \right)^{1/2} \end{aligned} \quad (4.31)$$

bulunur.

$$\widetilde{f}_n(t) := P_n(\Psi(t)) \Psi'(t)$$

tanımlayalım. $|t| = R_1$ çemberini n eşit parçaya ayıralım ve bu parçaları δ_n ile

gösterelim. O halde $mes \delta_n = \frac{2\pi R_1}{n}$ olur. \widetilde{A}_n^1 integrale Ortalama değer teoremini

uygularsak,

$$\widetilde{A}_n^1 = \sum_{k=1}^n \int_{\delta_k} |\widetilde{f}_n(t'_k)|^2 |dt| = \sum_{k=1}^n |\widetilde{f}_n(t'_k)|^2 mes \delta_k, \quad t'_k \in \delta_k$$

elde edilir. Diğer taraftan ortalama değeri kullanarak,

$$\begin{aligned} \widetilde{A}_n^1 &< \sum_{k=1}^n \frac{mes\delta_k}{\pi(|t'_k|-1)^2} \iint_{|\zeta-t'_k|<|t'_k|-1} |\widetilde{f}_n(\zeta)|^2 d\sigma_\zeta, \quad t'_k \in \delta_k \\ \widetilde{A}_n^1 &< \sum_{k=1}^n \frac{mes\delta_k}{\pi(|t'_k|-1)^2} \iint_{1<|\zeta|<R} |\widetilde{f}_n(\zeta)|^2 d\sigma_\zeta < n \iint_{1<|\zeta|<R} |\widetilde{f}_n(\zeta)|^2 d\sigma_\zeta \end{aligned}$$

bulunur. Sonuç 3.3.1.'e göre \widetilde{A}_n^1 integrali için

$$\widetilde{A}_n^1 < n \iint_{G_R \setminus G} |P_n(z)|^2 d\sigma_z < n \|P_n\|_{A_2(G_R)}^2 \quad (4.32)$$

elde edilir. \widetilde{B}_n^1 'e bakalım;

$$\begin{aligned} \widetilde{B}_n^1 &< \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{d^2(\Psi(t), L)} \frac{|dt|}{|t-w|^2} \\ &= \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{d^2(\Psi(t), L)} \frac{|dt|}{|t-w|^{2-\frac{2}{\nu}} |t-w|^{\frac{2}{\nu}}} \\ &< \frac{1}{d^2(z, L_{R_1})} \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{(|t|-1)^{2\nu}} \frac{|dt|}{|t-w|^{2-\frac{2}{\nu}}} \\ &= \frac{1}{d^2(z, L_{R_1})} \int_{|t|=R_1} \frac{1}{(|t|-1)^{2(\nu-1)}} \frac{|dt|}{|t-w|^{2\left(1-\frac{1}{\nu}\right)}} \\ &< \frac{1}{d^2(z, L_{R_1})} n^{2(\nu-1)-1} \quad (4.33) \end{aligned}$$

elde edilir. Burada $\nu := \min\{2, K^2\}$ dir.

$$d(z, L) = |z - \zeta|, \quad d(z, L_{R_1}) = |\zeta - z_1| \quad \text{olmak üzere}$$

$\zeta = \Psi(\tau) \in L, \zeta_1 = \Psi(\tau_1) \in L_{R_1}$ alalım. $\tau = \Phi(\zeta), \tau_1 = \Phi(\zeta_1)$. Aynı zamanda

$$|\tau^*| = 1, \quad |w - \tau^*| = |w| - 1, \quad |\tau_1^*| = R_1, \quad |w - \tau_1^*| = |w| - R_1 \quad \text{gösterelim.} \quad R_1 := 1 + \frac{R-1}{2}$$

olduğundan $|w - \tau_1| < |w - \tau_1^*| > |w - \tau^*| < |w - \tau|$ dir. Lemma 3.3.1 den

$d(z, L_{R_1}) > d(z, L)$ bulunur. Böylece ,

$$\widetilde{B}_n^1 < \frac{1}{d^2(z, L)} n^{2(\nu-1)-1} \quad (4.34)$$

elde edilir.(4.31), (4.32), (4.34) ve Lemma 3.3.4. den

$$\begin{aligned} |P_n(z)| &< |w|^{n+1} \sqrt{n} \|P_n\|_{A_2(G_R)} \frac{1}{d(z, L)} n^{(v-v^{-1})-1/2} = \\ &= \frac{n^{(v-v^{-1})}}{d(z, L)} |\Phi(z)|^{n+1} \|P_n\|_{A_2(G)} \quad , \quad z \in \overline{\Omega}_{1+1/n} \end{aligned}$$

elde edilir. Böylece ispat tamamlanır.

Teorem 4.2.1.6 nın ispatı:

Teorem 4.2.1.6 nın ispatı teorem 4.2.1.4 ün ispatına benzer olarak Teorem 4.2.1.5 in ispatıyla özdeştir. Teorem 4.2.1.5 in ispatında kullanılan metot ve (4.34) den,

$$\begin{aligned} B_n^1 &< \int_{|t|=R_1} \frac{(|t|-1)^2}{d^2(\Psi(t), L)} \frac{|dt|}{|t-w|^2} \\ &< \int_{|t|=R_1} \frac{1}{(|t|-1)^{2v-2}} \frac{dt}{|t-w|^2} = \int_{|t|=R_1} \frac{dt}{(|t|-1)^{2v}} < n^{2v-1} \end{aligned}$$

elde edilir. Sonuç olarak,

$$|P_n(z)| < |w|^{n+1} \sqrt{n} \|P_n\|_{A_2(G_R)} n^{v-1/2} < n^v \|P_n\|_{A_2(G)} |\Phi_R(z)|^{n+1} \quad , \quad z \in \overline{\Omega}_{1+1/n}$$

bulunur. Böylece ispat tamamlanır.

Teorem 4.3.1.1. ve Teorem 4.4.1.1. in ispatı:

L , bir yarıçember olduğundan keyfî $z \in G^*$ için Beyli integral gösterimi ile

$$P_n^{(m)}(z) = -\frac{(m+1)!}{\pi} \iint_G \frac{P_n(\zeta) y_{\bar{\zeta}}(\zeta)}{(y(\zeta)-z)^{m+2}} d\sigma_{\zeta} \quad , \quad z \in \overline{G^*} \quad (4.35)$$

yazılabilir. (4.35) de her iki tarafın modülü alınıp Hölder eşitsizliği uygulanırsa,

$$\begin{aligned} |P_n^{(m)}(z)| &\leq \frac{(m+1)!}{\pi} \left[\iint_G |P_n(\zeta)|^p d\sigma_{\zeta} \right]^{1/p} \times \left[\iint_{G_R} \frac{|y_{\bar{\zeta}}|^q}{|y(\zeta)-z|^{q(m+2)}} d\sigma_{\zeta} \right]^{1/q} \\ &< \left[\iint_G \frac{|y_{\bar{\zeta}}|^q}{|y(\zeta)-z|^{q(m+2)}} d\sigma_{\zeta} \right]^{1/q} \|P_n\|_{A_p(G)} \quad , \quad \frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1 \quad (4.36) \end{aligned}$$

elde edilir.

$$J^q(z) := \iint_G \frac{|y_{\bar{\zeta}}|^q}{|y(\zeta) - z|^{q(m+2)}} d\sigma_\zeta$$

olsun. $\varepsilon > 0$ için $U_\varepsilon(z) := \{\zeta : |\zeta - z| < \varepsilon\}$ olmak üzere genelliği kaybetmeden $U_\varepsilon := U_\varepsilon(0) \subset G^*$ alabiliriz. Keyfi sabit $z \in L^*$ için

$$\begin{aligned} J^q(z) &:= \iint_{U_\varepsilon} \frac{|y_{\bar{\zeta}}|^q}{|y(\zeta) - z|^{q(m+2)}} d\sigma_\zeta \\ &+ \iint_G \frac{|y_{\bar{\zeta}}|^q}{|y(\zeta) - z|^{q(m+2)}} d\sigma_\zeta \\ &=: J_1(z) + J_2(z) \end{aligned} \quad (4.37)$$

Önce $J_1(z)$ integralini değerlendirelim. Sonuç 3.3.1.e göre $|y_{\bar{\zeta}}| \asymp |y(\zeta)|^2$, $\zeta \in U_\varepsilon$ dir. $z \in L^*$ ve $\zeta \in U_\varepsilon$ için $|\zeta - z| \geq \varepsilon$ olduğundan $|y(\zeta) - z| \asymp |y(\zeta)|$ dir. Bu durumda

$$\begin{aligned} J_1(z) &= \iint_{U_\varepsilon} \frac{|y_{\bar{\zeta}}|^q}{|y(\zeta) - z|^{q(m+2)}} d\sigma_\zeta \\ &\asymp \iint_{U_\varepsilon} \frac{|y_{\bar{\zeta}}|^{2q}}{|y(\zeta)|^{q(m+2)}} d\sigma_\zeta \\ &= \iint_{U_\varepsilon} \frac{d\sigma_\zeta}{|y(\zeta)|^{qm}} \prec 1 \end{aligned} \quad (4.38)$$

$J_2(z)$ integralinin değerlendirilmesi için öncelikle $y(\zeta)$ yansımasının Jacobianının $\mathfrak{S}_y := |y_\zeta|^2 - |y_{\bar{\zeta}}|^2$ aşağıdaki eşitsizliği sağladığını göz önüne alalım.

$$\begin{aligned} |y_{\bar{\zeta}}| &= \left[\frac{\mathfrak{S}_y |y_{\bar{\zeta}}|^2}{|y_\zeta|^2 - |y_{\bar{\zeta}}|^2} \right]^{\frac{1}{2}} = \left[\frac{\mathfrak{S}_y}{\left(|y_\zeta|^2 / |y_{\bar{\zeta}}|^2 \right) - 1} \right]^{\frac{1}{2}} \\ &\leq \left(\frac{\mathcal{X}^2}{1 - \mathcal{X}^2} \right)^{\frac{1}{2}} |\mathfrak{S}_y|^{\frac{1}{2}} \prec |\mathfrak{S}_y|^{\frac{1}{2}} \end{aligned}$$

Burada $\mathcal{X} := \frac{K_1 - 1}{K_1 + 1}$ dir.

$J_2(z)$ integralinde değişken değişimi ile

$$\begin{aligned}
 J_2(z) &= \iint_{G \setminus U_\varepsilon} \frac{|y_\zeta|^q}{|y(\zeta) - z|^{q(m+2)}} d\sigma_\zeta \\
 &< \iint_{y(G \setminus U_\varepsilon)} \frac{d\sigma_\zeta}{|\zeta - z|^{q(m+2)}} \\
 &< \iint_{|\zeta - z| \geq d(z, L)} \frac{d\sigma_\zeta}{|y(\zeta)|^{q(m+2)}} \\
 &< (d(z, L))^{2-q(m+2)}
 \end{aligned} \tag{4.39}$$

dir. O halde

$$\begin{aligned}
 J^q(z) &< 1 + (d(z, L_R))^{2-q(m+2)} \\
 &< (d(z, L_R))^{2-q(m+2)}, \quad \forall z \in L^*
 \end{aligned} \tag{4.40}$$

elde edilir. (3.6) kullanılarak ve (4.36), (4.37)-(4.40) dan $\forall z \in L^*$ ve $t \in L$ öyle ki $|z - t| = d(z, L)$ için

$$\begin{aligned}
 |P_n^{(m)}(z)| &< d^{-\binom{m+2}{p}}(t, L) \|P_n\|_{A_p(G)} \\
 &< d^{-\binom{m+2}{p}}(t, L_R) \|P_n\|_{A_p(G)}, \quad \forall z \in L^*
 \end{aligned} \tag{4.41}$$

dir. G , bir yarıdaire ise Lemma 3.3.2 ile

$$d(z, L_R) = |\zeta - z| = |\Psi(\tau) - \Psi(w)| \geq |\tau - w|^{1+k} \succ n^{-(1+k)}$$

dır. Böylece Lemma 3.3.8.dan

$$|P_n^{(m)}(z)| < n^{(1+k)\binom{m+2}{p}} \|P_n\|_{A_p(G)}$$

elde edilir. Teorem 4.3.1.1. ispatlanmış olur. $G \in Q_\alpha$ ise [8] ve [43] ile

$$d(t, L_R) \succ (R-1)^\mu \succ n^{-\mu}$$

dır. Burada $\alpha \geq \frac{1}{2}$ ise $\mu = \frac{1}{\alpha}$, $\alpha < \frac{1}{2}$ ise $\mu = \delta$, $\delta = \delta(\alpha, G)$, $1 \leq \delta \leq 2$ belirli bir sabittir. Böylece Lemma 3.3.8. ile

$$\|P_n^{(m)}\|_{A_p(G)} \prec \begin{cases} n^{\delta\left(\frac{m+2}{p}\right)} & , \alpha < \frac{1}{2} \\ n^{\frac{1}{\alpha}\left(\frac{m+2}{p}\right)} & , \alpha \geq \frac{1}{2} \end{cases} \|P_n\|_{A_p(G)} \quad , \quad p > 1$$

elde edilir. Böylece Teorem 4.4.1.1.in de ispatı tamamlanmış olur.

Teorem 4.4.1.2. nin ispatı:

L bir yarıçember olduğundan, $R=1+cn^{-1}$ olmak üzere her bir L_R 'de yarıçemberdir. Böylece L_R 'de $y_R(\zeta)$ için Sonuç 3.3.1 deki koşulları sağlayan bir y_R , $y_R(0)=\infty$, yansıması inşa edilebilir. Bu $y_R(\zeta)$ 'i kullanarak, $P_n(z)$ için Belyi'nin integral gösterimi G_R için aşağıdaki gibi yazılabilir.

$$P_n^{(m)}(z) = -\frac{(m+1)!}{\pi} \iint_{G_R} \frac{P_n(\zeta) y_{R,\bar{\zeta}}(\zeta)}{(y_R(\zeta)-z)^{m+2}} d\sigma_\zeta, \quad z \in G \quad (4.42)$$

(4.42)'nin her iki tarafının modülü alınırsa

$$\begin{aligned} |P_n^{(m)}(z)| &\leq \frac{(m+1)!}{\pi} \iint_{G_R} \frac{|P_n(\zeta)| |y_{R,\bar{\zeta}}(\zeta)|}{|y_R(\zeta)-z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \\ &= \frac{(m+1)!}{\pi} \iint_{G_R} \frac{|P_n(z)| |y_{R,\bar{\zeta}}(\zeta)|}{|y_R(\zeta)-z|^{\frac{m+2}{2}+\frac{m+2}{2}}} d\sigma_\zeta \end{aligned}$$

elde edilir. Hölder eşitsizliğinden,

$$\begin{aligned} |P_n^{(m)}(z)|^2 &\leq \left[\frac{(m+1)!}{\pi} \right]^2 \iint_{G_R} \frac{|P_n(z)|^2}{|y_R(\zeta)-z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \\ &\quad \times \iint_{G_R} \frac{|y_{R,\bar{\zeta}}(\zeta)|^2}{|y_R(\zeta)-z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \end{aligned} \quad (4.43)$$

dir. (4.43)'ün G bölgesi üzerinden integralini alırsak,

$$\begin{aligned} \iint_G |P_n^{(m)}(z)|^2 d\sigma_z &\leq \left[\frac{(m+1)!}{\pi} \right]^2 \\ &\quad \times \iint_G \left[\iint_{G_R} \frac{|P_n(\zeta)|^2}{|y_R(\zeta)-z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \iint_{G_R} \frac{|y_{R,\bar{\zeta}}(\zeta)|^2}{|y_R(\zeta)-z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \right] d\sigma_z \end{aligned}$$

elde edilir. Buradan

$$\begin{aligned} \iint_G |P_n^{(m)}(z)|^2 d\sigma_z &\leq \frac{(m+1)!}{\pi} \sup_{z \in \bar{G}} \left\{ \iint_{\bar{G}_R} \frac{|y_{R,\bar{z}}|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \right\} \\ &\times \sup_{\zeta \in \bar{G}_R} \left\{ \iint_G \frac{d\sigma_z}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} \right\} \iint_{\bar{G}_R} |P_n(\zeta)|^2 d\sigma_\zeta \quad (4.44) \\ &=: A_R(z) \times B_R(z) \times \|P_n\|_{A_2(\bar{G}_R)}^2 \end{aligned}$$

elde edilir.

$$\text{Şimdi } A_R(z) := \sup_{z \in \bar{G}} \iint_{\bar{G}_R} \frac{|y_{R,\bar{z}}|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \text{ integralini değerlendirelim. } \varepsilon > 0$$

için $U_\varepsilon(z) := \{\zeta : |\zeta - z| < \varepsilon\}$ ve genelliği kaybetmeden $U_\varepsilon := U_\varepsilon(0) \subset G^*$ olsun.
 $z \in L$ için

$$\begin{aligned} \iint_{\bar{G}_R} \frac{|y_{R,\bar{z}}|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta &= \iint_{U_\varepsilon} \frac{|y_{R,\bar{z}}|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \\ &+ \iint_{\bar{G}_R/U_\varepsilon} \frac{|y_{R,\bar{z}}|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \\ &:= J_1 + J_2 \end{aligned}$$

dir. Önce J_1 integralini değerlendirelim. Sonuç 3.3.1.'e göre her $\zeta \in U_\varepsilon$ için

$|y_{R,\bar{z}}| \asymp |y_R(\zeta)|^2$ dir. $|\zeta - z| \geq \varepsilon$ olduğundan $z \in L$ ve $\zeta \in U_\varepsilon$ için

$$|y_R(\zeta) - z| \asymp |y_R(\zeta)|$$

dir. Sonuç olarak,

$$\begin{aligned} J_1 &= \iint_{U_\varepsilon} \frac{|y_{R,\bar{z}}|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \\ &\asymp \iint_{U_\varepsilon} \frac{|y_R(\zeta)|^4}{|y_R(\zeta)|^{m+2}} d\sigma_\zeta \quad (4.45) \\ &= \iint_{U_\varepsilon} \frac{d\sigma_\zeta}{|y_R(\zeta)|^{m+2}} \prec 1 \end{aligned}$$

dir. Benzer olarak J_2 integralini değerlendirelim.

$$|J_{y_R}| := |y_{R,\zeta}|^2 - |y_{R,\bar{\zeta}}|^2, \quad y_R(\zeta) \text{ yansımasının Jakobiyani aşağıdaki eşitsizliği}$$

sağladığını göz önünde bulunduralım.

$$\begin{aligned} |y_{R,\bar{\zeta}}| &= \left[\frac{\Im_y |y_{R,\bar{\zeta}}|^2}{|y_{R,\zeta}|^2 - |y_{R,\bar{\zeta}}|^2} \right]^{\frac{1}{2}} = \left[\frac{\Im_y}{\left(\frac{|y_{R,\zeta}|^2}{|y_{R,\bar{\zeta}}|^2} - 1 \right)} \right]^{\frac{1}{2}} \\ &\leq \left(\frac{\mathcal{X}^2}{1 - \mathcal{X}^2} \right)^{\frac{1}{2}} |\Im_y|^{\frac{1}{2}} < |\Im_y|^{\frac{1}{2}} \end{aligned}$$

elde edilir. Burada $\mathcal{X} := \frac{K_1 - 1}{K_1 + 1}$ dir. Sonuç olarak $|\Im_{y_R}| > |y_{R,\bar{\zeta}}|^2$ dir. Bu

değerlendirmeden sonra, J_1 in değerlendirmesine benzer olarak J_2 için

$$\begin{aligned} J_2 &< \iint_{G_R \setminus U_\varepsilon} \frac{|y_{R,\bar{\zeta}}|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \\ &\leq \iint_{G_R \setminus U_\varepsilon} \frac{d\sigma_\zeta}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} \leq \iint_{y_R(G_R \setminus U_\varepsilon)} \frac{d\sigma_\zeta}{|\zeta - z|^{m+2}} \end{aligned}$$

bulunur. Şimdi $\iint_{y_R(G_R \setminus U_\varepsilon)} \frac{d\sigma_\zeta}{|\zeta - z|^{m+2}}$ integralini değerlendirelim.

$$\iint_{y_R(G_R \setminus U_\varepsilon)} \frac{d\sigma_\zeta}{|\zeta - z|^{m+2}} \leq \iint_{|\zeta - z| \geq d(z, L_R)} \frac{d\sigma_\zeta}{|\zeta - z|^{m+2}} \quad (4.46)$$

dir. Buradan $\zeta - z_1 = re^{i\varphi}$ dönüşümü ile kutupsal koordinatlara geçilirse

$$\iint_{|\zeta - z| \geq d(z, L_R)} \frac{d\sigma_\zeta}{|\zeta - z|^{m+2}} = \int_0^{2\pi} \left(\int_{d(z, L_R)}^{\infty} r^{1-(m+2)} dr \right) d\varphi = \frac{2\pi}{m} (d(z, L_R))^{-m} \quad (4.47)$$

bulunur. Bu durumda (4.45) ve (4.47) ile

$$A_R(z) < 1 + (d(z, L_R))^{-m} < (d(z, L_R))^{-m}, \quad \forall z \in L \quad (4.48)$$

elde edilir.

Şimdi $A_R(z)$ deki değerlendirmeye benzer olarak $B_R(z)$ yi değerlendirelim.

$$\begin{aligned} \iint_G \frac{|y_{R,\bar{\zeta}}|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta &= \iint_{U_\varepsilon} \frac{|y_{R,\bar{\zeta}}|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \\ &+ \iint_{G \setminus U_\varepsilon} \frac{|y_{R,\bar{\zeta}}|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \\ &:= J_1 + J_2 \end{aligned}$$

yazalım.

$$\begin{aligned} J_1 &= \iint_{U_\varepsilon} \frac{|y_{R,\bar{\zeta}}|^2}{|y_R(\zeta) - z_1|^{m+2}} d\sigma_\zeta \\ &\asymp \iint_{U_\varepsilon} \frac{d\sigma_\zeta}{|Y_R(\zeta)|^{m+2}} < 1 \end{aligned}$$

ve

$$\begin{aligned} J_2 &= \iint_{G \setminus U_\varepsilon} \frac{d\sigma_\zeta}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} \\ &< \iint_{y_R(G \setminus U_\varepsilon)} \frac{d\sigma_\zeta}{|\zeta - z|^{m+2}} \\ &\leq \iint_{|\zeta - z_1| \geq d(z, L_R)} \frac{d\sigma_\zeta}{|\zeta - z|^{m+2}} \\ &< (d(z, L_R))^{-m} \end{aligned}$$

bulunur. Böylece

$$B_R(z) < (d(z, L_R))^{-m}, \quad \forall z \in L \quad (4.49)$$

elde edilir. (4.44), (4.48) ve (4.49) dan

$$\iint_G |P_n^{(m)}(z)|^2 d\sigma_z < (d(z, L_R))^{-2m} \|P_n\|_{A_2(G_R)}^2, \quad \forall z \in L$$

elde edilir. $G \in Q_\alpha$ olduğundan [8] ve [43] e göre

$$d(z, L_R) > (R-1)^\mu > n^{-\mu}$$

elde edilir. Burada $\alpha \geq \frac{1}{2}$ ise $\mu = \frac{1}{\alpha}$, $\alpha < \frac{1}{2}$ ise $\mu = \delta$, $\delta = \delta(G)$, $1 \leq \delta \leq 2$ belirli

bir sayıdır.

Sonuç olarak Lemma 3.3.4. e göre

$$\|P_n^{(m)}\|_{A_2(G)} \leq n^{\mu.m} \|P_n\|_{A_2(G_R)} \leq n^{\mu.m} \|P_n\|_{A_2(G)}$$

bulunur. Böylece ispat tamamlanır.

Teorem 4.3.1.2. nin ispatı:

(4.42) ye benzer yolla aşağıdaki integral gösterimini yazabiliriz.

$$P_n^{(m)}(z) = -\frac{(m+1)!}{\pi} \iint_{G_R} \frac{P_n(\zeta) y_{R,\bar{\zeta}}(\zeta)}{(y_R(\zeta) - z)^{m+2}} d\sigma_\zeta, \quad z \in G$$

Hölder eşitsizliğini uygulayarak,

$$\begin{aligned} |P_n^{(m)}(z)| &\leq \frac{(m+1)!}{\pi} \left(\iint_{G_R} \frac{|P_n(\zeta)|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \right)^{1/2} \\ &\quad \times \left(\iint_{G_R} \frac{|y_{R,\bar{\zeta}}|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \right)^{1/2} \end{aligned}$$

elde edilir. Burada her iki tarafın p . kuvvetini alıp G bölgesi üzerinden integral alırsak,

$$\begin{aligned} \iint_G |P_n^{(m)}(z)|^p d\sigma_z &\leq \left[\frac{(m+1)!}{\pi} \right]^p \\ &\times \iint_G \left[\left(\iint_{G_R} \frac{|y_{R,\bar{\zeta}}|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \right)^{p/2} \left(\iint_{G_R} \frac{|P_n(\zeta)|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \right)^{p/2} \right] d\sigma_z \end{aligned} \quad (4.50)$$

bulunur. Buradan

$$\begin{aligned} \iint_G |P_n^{(m)}(z)|^p d\sigma_z &\leq \left[\frac{(m+1)!}{\pi} \right]^p \sup_{z \in G} \left\{ \iint_{G_R} \frac{|y_{R,\bar{\zeta}}|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \right\}^{p/2} \\ &\quad \times \iint_G \left[\left\{ \iint_{G_R} \frac{|P_n(\zeta)|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \right\}^{p/2} \right] d\sigma_z \\ &=: A_R^1(z) \times B_R^1(z) \end{aligned}$$

elde edilir. $A_R^1(z)$ integralinin değerlendirilmesi $A_R(z)$ nin değerlendirmesine

benzer şekilde yapılır. Bu durumda $z \in L$ için

$$A_R^1(z) = \sup_{z \in \bar{G}} \left\{ \iint_{G_R} \frac{|y_{R,\bar{\zeta}}|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_\zeta \right\}^{p/2} \\ \prec (d(z, L_R))^{-\frac{mp}{2}}$$

bulunur.

$B_R^1(z)$ integralini değerlendirelim. Genelleşmiş Hölder eşitsizliğinden, $z \in L$ için

$$B_R^1(z) = \iint_G \left[\left\{ \iint_{G_R} \frac{|P_n(\zeta)|^2}{|y_R(\zeta) - z|^{m+2}} d\sigma_z \right\}^{p/2} \right] d\sigma_z \\ \leq \left[\iint_{G_R} |P_n(\zeta)|^2 \left(\iint_G \frac{d\sigma_z}{|y_R(\zeta) - z|^{\frac{m+2}{2}p}} \right)^{2/p} d\sigma_\zeta \right]^{p/2} \\ \leq \sup_{\zeta \in \bar{G}_R} \left\{ \iint_G \frac{d\sigma_z}{|y_R(\zeta) - z|^{\frac{m+2}{2}p}} \right\} \times \|P_n\|_{A_2(G_R)}^p \\ \prec (d(z, L_R))^{2 - \frac{m+2}{2}p} \times \|P_n\|_{A_2(G_R)}^p$$

bulunur. Böylece (4.50) den

$$\iint_G |P_n^{(m)}(z)|^p d\sigma_z \prec (d(z, L_R))^{2-(m+1)p} \times \|P_n\|_{A_2(G_R)}^p$$

elde edilir. $\zeta \in L_R$ alalım öyle ki $d(z, L_R) = |\zeta - z|$, $z \in L$ olsun. Lemma 3.3.2. yi göz önünde bulundurarak

$$d(z, L_R) = |\zeta - z| = |\Psi(\tau) - \Psi(w)| \geq |\tau - w|^{1+k} \succ n^{-(1+k)} \quad (4.51)$$

bulunur. Lemma 3.3.4 e göre (4.49), (4.50) ve (4.51) den ispat tamamlanır.

$$\|P_n^{(m)}\|_{A_p(G)} \prec n^{(1+k)\left[\frac{(m+1)-2}{p}\right]} \|P_n\|_{A_2(G)}$$

Teorem 4.3.1.3. ve Teorem 4.4.1.3. nin ispatı:

(4.41) e göre

$$|P_n^{(m)}(z)| \prec d^{-\left(\frac{m+2}{p}\right)}(t, L_R) \|P_n\|_{A_p(G)}, \quad z \in L^*$$

dir. $m = 0$ için

$$|P_n(z)| \prec d^{-\frac{2}{p}}(t, L_R) \|P_n\|_{A_p(G)}$$

dir. Lemma 3.3.8. ile

$$\|P_n\|_{C(\bar{G})} \leq c_1 \|P_n\|_{C(\bar{G}^*)}$$

alınır.

$$\begin{aligned} \|P_n\|_{A_q(G)} &= \left(\iint_G |P_n(z)|^q d\sigma_z \right)^{1/q} \\ &= \left(\iint_G |P_n(z)|^{q-p} |P_n(z)|^p d\sigma_z \right)^{1/q} \\ &\leq \max_{z \in \bar{G}} |P_n(z)|^{1-\frac{p}{q}} \left(\iint_G |P_n(z)|^p d\sigma_z \right)^{1/q} \\ &\prec \max_{z \in \bar{G}^*} |P_n(z)|^{1-\frac{p}{q}} \|P_n\|_{A_p(G)}^{\frac{p}{q}} \\ &\prec d^{2\left(\frac{1-p}{q}\right)}(t, L_R) \|P_n\|_{A_p(G)} \end{aligned}$$

dir.

G , bir yarıdaire ise Lemma 3.3.2 ile

$$d(z, L_R) = |\zeta - z| = |\Psi(\tau) - \Psi(w)| \geq |\tau - w|^{1+k} \succ n^{-(1+k)}$$

dir. $G \in Q_\alpha$ ise [8] ve [43] ile

$$d(t, L_R) \succ (R-1)^\mu \succ n^{-\mu}$$

dir. Böylece ispat tamamlanır.

5. SONUÇLAR VE ÖNERİLER

Bu bölümde öncelikle bu tez çalışmasında ele alınan sonuçlar özetlenecek daha sonra bu konu ile ilgili başka nelerin yapılabileceği ile ilgili öneriler verilecektir.

5.1. SONUÇLAR

Bu tezde, (1.2) problemi, $A_2(G)$ normunda, G bölgesinin Q_α , Q_α^β sınıflarından ve K -yarıkonform eğriyle sınırlı olması durumlarında, (1.4) problemi ise bölgenin k -yarıdaire ve Q_α sınıfından olması durumunda ele alınarak incelenmiş, elde edilen sonuçlar Bulgular ve Tartışma bölümünde; 4.1.1. Temel Sonuçlar isimli başlık altında verilmiştir.

4.1.1. Temel Sonuçların ispatları için gerekli Lemmalar ve Yardımcı Sonuçlar Materyal ve Yöntem başlığı altında verilmiştir.

Teorem 4.1.1.1'den Teorem 4.4.1.6'ya kadar olan teoremlerin hepsinde kompleks düzlemin çeşitli bölgelerinde; (1.2) ve (1.4) problemlerine bakılarak (3.29)'a göre daha iyi sonuçlar elde edilmeye çalışılmıştır.

5.2. ÖNERİLER

4.1.1. Temel Sonuçlar bölümündeki teoremlerde (1.2) problemi $A_2(G)$ normunda ele alınarak incelenmiştir. Acaba, (1.2) problemi $A_p(G)$ ve $A_p(h, G)$ normlarına göre ele alındığında polinomun değerlendirilmesi nasıl olacaktır?

KAYNAKLAR

- [1] Walsh J.L., Interpolation and Approximation by rational Functions in the Complex Domain AMS 1960
- [2] Hille, E., Szegö, G., Tamarkin, J.D. “On Some Generalizations of A Theorem of A. Markoff”, *Duke Math.*, Vol.3, s.729-739,(1937)
- [3] Simirnov, V.I., Lebedev, N.A. “Functions of a Complex Variable”, The M.I.T. Press,488 s. (Russian), (1968)
- [4] Abdullayev, F.G. “On Some Properties of Orthogonal Polynomials Over an Area in Domains of the Complex Plane III”, *Ukrainian Mathematical Journal*, Vol.53,no:12,(2001)
- [5] Stylianopoulos N. Strong Asymptotics for Bergman Polynomials over Domains with Corners CMFT. -2009.-Ankara, 2009
- [6] Markov, V.A. “On Functions Deviating Least from Zero in A Given Interval”, Imperial Academy of Science Press, St.Petersburg, (Russian) (1982)
- [7] Mergelyan, S.N., “Certain Questions of the Constructive Theory of Functions”, *Trudy Math. Inst. Steklov* 37, s.1-91,(Russian) (1951)
- [8] Andrievskii, V.V., Belyi, V.I., Dzyadyk, V.K. “Conformal Invariants in Constructive Theory of Functions of Complex Plane” Atlanta :World Federation Publ.Com.,199 s. (1995)
- [9] Suetin, P.K. “Polynomials orthogonal over a region and Bieberbach polynomials”, *Proc.Steklov Inst. Math.* (1971)
- [10] Simonenko, I.B. “On the Convergence of Bieberbach Polynomials in the case of a Lipschitz Domain”, *Math. USSR-Izv.*13, s.166-174, (1980)
- [11] Kulikov, I.V., “ L_p Convergence of Bieberbach Polynomials”, *Math. USSR-Izv.*,s. 349-371, (1980)
- [12] Mamedhanov, Dz.I. “Inequalities of S. M. Nikolskii type for Polynomials in a Complex Variable on Curves”, *Soviet Math. Dokl.* **15**, (1974)
- [13] Batchaev, I.M., “Yarıkonform Sınırlı Bölgelerin İntegral Gösterimleri ve Onların Bazı Uygulamaları”, Azerbeycan Bilimler Akademisi Matematik ve Mekanik Enstitüsü, Doktora Tezi 120 s. (1981)

- [14] Abdullayev, F.G. “On the Some Properties on Orthogonal Polynomials Over the Regions of Complex Plane (Part1)”,Ukr. Math. J.,Vol.52, no:12:, s.1807-1817
- [15] Abdullayev, F.G. “On the Interference of the Weight and Boundary Contour for Orthogonal Polynomial Over the Region”,J.C.A.A. (2001)
- [16] Gaier D. “Estimates of Conformal Mappings Near the Boundary” , Indiana Univ. Math. J.21:, s.581-595, (1972)
- [17] Gaier, D. “On a Polynomial Lemma of Andrievskii”, Arch. Math. Vol.49, s.119-123, (1987)
- [18] Pritsker, I.E. “Comparing Norms of Polynomials in One and Several Variables”, Journal of Mathematical Analysis and Applications, s.685-695, (1997)
- [19] Andrievskii, V.V. “Convergence of Bieberbach Polynomials in Domains with Quasikonformal Boundary”, Ukrain. Math. J.34, s.233-236, (1984)
- [20] Zill, D.G., Shanahan, P.D. “A First Course in Complex Analysis with Applications”, Jones and Bartlett Publishers, USA, 449 s., (2003)
- [21] Başkan, T. “Kompleks Fonksiyonlar Teorisi”, 3.Baskı Vıpaş, 360 s., (1998)
- [22] Gleason, A.M., “Fundamentals of Abstract Analysis”, Addison Wesley Publishing, USA, 404 s., (1996).
- [23] Ahlfors, L.V., “Complex Analysis”, McGraw-Hill, Inc., USA, 331 s., (1969).
- [24] Depree, J.D., Oehring, C.C., “Elements of Complex Analysis”, Addison Wesley Publishing Company, USA, 390 s., (1969).
- [25] Rudin, W. “Real and Complex Analysis”, Mc Graw-Hill, 452 s., (1974)
- [26] Pommerenke, C. “Boundary Behaviour of Conformal Maps”, Springer-Verlag, Berlin, 300 s., (1992)
- [27] Saff, E.B., Snider, A.D. “Fundamentals of Complex Analysis”, Prentice Hall,Upper saddle River, New Jersey, 528 s., (1993)
- [28] Markushevich, A.I. “Theory of Functions of a Complex Variable”, Chelsea Publishing Company.,New York, Three volumes in one, 1231 s.,(1985)
- [29] Davis, P.J., “İnterpolation and Approximation”, Blaisdell Publishing Company, New York 393 s.,(1963)

- [30] Letho, O., Virtanen, K.I. “Quasiconformal mappings in the plane”, Springer-Verlag Berlin Heidelberg, New York, 258 s., (1973).
- [31] Rickman, S. “Characterization of quasiconformal arcs”, Ann. Acad. Sci. Feen. Ser. A. Mathematica, 395 s., (1966).
- [32] Abdullayev, F.G., “On the orthogonal polynomials in domains with quasiconformal boundary”, Dissertation, Donetsk, 120 s., (1986).
- [33] Abdullayev, F.G., Andrievskii, V.V., “On Orthogonal polynomials in the domains with K – quasiconformal boundary”, Izv. Akad. Nauk. Azerb. SSR, Ser F.T.M., 1: 3-7, (1983).
- [34] Goluzin, G.M. “Geometric Theory of Functions of a Complex Variable”, Gostekhizdat, Moscow-Leningrad, 676 s., (1952)
- [35] Halilov, H., Hasanoğlu, A., Can, M. “YM1, Tek Değişkenli Fonksiyonlar Analizi”, 1. Baskı, Alemdar O., Literatür, 470 s., (1999)
- [36] Belinskii, P.P. ,General Properties of Quasiconformal Mappings [in Russian], Nauka, Novosibirsk (1968)
- [37] Abdullayev, F.G., “Uniform convergence of the Generalized Bieberbach polynomials in regions with zero angles”, Czechoslovak Math. Journal, 51(126): 643-660, (2001).
- [38] Abdullayev F.G. ,Aral, N.D. The Relation Between Different Norms of Algebraic Polynomials in the Regions of Complex Plane ,Azerbaijan J. of Math. 1(1),1-13, (2011)
- [39] Pommerenke, Ch. “Univalent Functions” Vandenhoeck, Ruprecht, Göttingen 376 s.,(1975)
- [40] S.E.Warschawski, On Differentiability at the boundary in Conformal Mapping, Proc.Amer.Math.Soc.,12,1961,614-620
- [41] S.E.Warschawski, On Hölder Continuity at the boundary in Conformal Maps, L.of Math.and Mech.1969,18,423-427
- [42] Lesley, F.D.Hölder Continuity of Conformal Mappings at the Boundary via the Strip Method, Indiana Univ.Math. J.,1982,31,pp.341-354
- [43] Lesley, F.D. Conformal Mapping of Domains Satisfying Wedgw Conditions, Proc.Amer.Math.Soc. ,93,483-488 (1985)

ÖZGEÇMİŞ VE ESERLER LİSTESİ

Adı Soyadı: Nazlım Deniz ARAL

Doğum Tarihi: 04/05/1980

Öğrenim Durumu:

Derece	Bölüm/Program	Lise/Üniversite	Yıl
Lise	Fen Bilimleri	Balıkesir Lisesi	1994-1997
Lisans	Matematik	Mersin Üniversitesi	1998-2002
Yüksek Lisans	Matematik	Mersin Üniversitesi	2002-2006

Görevler:

Görev Unvanı	Görev Yeri	Yıl
Arş.Gör.	Mersin Üniversitesi	2004-

ESERLER

1. F.G. Abdullayev, N.D. Aral Int. Sci. Conf. Mathematical Analysis, Differential Equations and their Appl. "The relation between different norms of algebraic polynomials" UKRAYNA Uluslararası 2006
2. F.G. Abdullayev, N.D. Aral Int. Math. Conf. Math. Anal.Dif. Equ. and Appl. "On the Weight Markoff-Bernstein Type Inequalities" KUZHEY KIBRIS TURK CUMHURİYETİ Uluslararası 2008
3. F.G.Abdullayev, N.D. Aral, N.P. Özkartepe International Mathematical Conference Mathematical. Analysis. Differential Equations and their Applications "On the Bernstein-Walsh Type Lemma's in Regions of the Complex Plane" BULGARISTAN Uluslararası 2010
4. F.G.Abdullayev, N.D.Aral, N.P.Özkartepe, "Bernstein-Walsh Type Estimations for the Unbounded Regions of Complex Planes", Math Analysis Differential Equations and Applications, Proceedings.
5. F.G.Abdullayev, N.D.Aral "The Relation Between Different Norms of Algebraic Polynomials in Regions of the Complex Plane" Azerbaijan Journal of Mathematics 1, 1-13, 2011
6. F.G.Abdullayev, N.D.Aral "On the Bernstein-Walsh Type Lemma's in Regions of the Complex Plane" Ukr.Math.Zh. 63, 291-302, 2011